Gesetz-Sammlung für die Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIOR PRAW dla Państw Królestwa Pruskiego.

Nro. 4.

(Nro. 846.)

Weser-Schiffahrts-Akte.

Vom 10. September und ratifizirt am 22. November 1823.

In der Absicht, die in der Wiener Kongreß-Akte vom 9. Juni 1815. §§. 108 — 116. einschließlich ausgesprochenen allgemeinen Grundsätze über die Schiffahrt der Flüsse, welche verschiedene Staaten in ihrem schiffbaren Laufe trennen oder durchströmen, auch bei der Weser, mit Berücksichtigung der daselbst vorkommenden besonderen Verhältnisse, zur Ausführung zu bringen, haben die Staaten, deren Gebiet dieser Strom in seinem schiffbaren Laufe berührt oder durchschneidet, eine gemeinschaftliche Kommission zu Minden sich vereinigen lassen, um alle für diesen Zweck erforderlichen Bestimmungen im gemeinsamen Einverständniß zu erwägen und festzustellen, und zwar haben:

- Se. Majestät der König von Preußen, Allerhöchst Ihren Regierungsrath Dr. Karl Wilhelm Koppe;
- Se. Majestät der König von Großbritannien und Irland, als König von Hannover, Allerhöchst Ihren Hofrath und Ober-Zoll-Inspektor Johann Friedrich Wilhelm Heiliger;
- Se. Königliche Hoheit der Kurfürst von Hessen, Höchst Ihren Geheimen Regierungsrath Dr. Wilhelm Ludwig Schrader;

(Nro. 846.)

Akt względem żeglugi na Wezerze.

Z dnia 10. Września i zatwierdzony d. 22. Listopada 1823.

Chcąc wyrzeczone w akcie Kongresu Wiedeńskiego z d. 9. Czerwca 1815. §§. 108 — 116. włącznie ogólne zasady względem żeglugi rzek, rozmaite kraie swém spławném korytem przedzielaiących lub przez nie płynących, przystósować także i do rzeki Wezery, z zachowaniem względu na zachodzące tamże osobne stósunki, Rządy, przez których kraie taż rzeka przechodzi, zesłały do Mindy wspólną kommissyą, w celu umówienia i zawarcia potrzebnych tym końcem artykułów i wprawdzie mianowali pełnomocnymi Kommissarzami:

- N. Król. Jmć Pruski, Swego Radzcę Regencyinego Dra Karola Wilhelma Koppe;
- N. Król W. Brytanii i Irlandyi, iako Król Hannowerski, Swego Radzcę Nadwornego i Nadinspektora Celnego Jana Fryderyka Wilhelma Heiliger;
- Jego królewiczowska Mość Elektor Heski, Swego Taynego Radzcę Regencyinego Dra Wilhelma Ludwika Schrader;

Se. Majestät der König von Großbritannien und Irland, auch König von Hannover, als vormundschaftlicher Regent des Herzogthums Braunschweig, den Königlichen Hannöverschen Hofrath und Ober-Zoll-Inspektor Johann Friedrich Wilhelm Heiliger;

Se. Durchlaucht der Herzog von Oldenburg, Höchst Ihren Regierungsrath Karl Friedrich Ferdinand Suden;

Se. Durchlaucht der Fürst zur Lippe, den Königlich-Hannöverschen Hofrath und Ober-Zoll-Inspektor Johann Friedrich Wilhelm Heiliger, und

Der hohe Senat der freien Hansee-Stadt Bremen, den Senator Dr. Friedrich Wilhelm Heineken,

zu bevollmächtigten Kommissarien ernannt, welche, nach Auswechselung ihrer, in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten, über folgende Bestimmungen übereingekommen sind.

I. Allgemeine Bestimmungen.

§. 1. Die Schiffahrt auf dem Weserstrome soll, von seinem Ursprunge durch Zusammenfluß der Werra und Fulda bis ins offene Meer, und umgekehrt aus dem offenen Meere, (sowohl stromauf- als niederwärts,) in Bezug auf den Handel, völlig frei seyn; jedoch bleibt die Schiffahrt von einem Uferstaate zum andern (cabotage) auf dem ganzen Strome ausschließend den Unterthanen derselben vorbehalten. Niemand darf sich dagegen den Vorschriften entziehen, welche für Handel und Schiffahrt in gegenwärtiger Konvention enthalten sind.

§. 2. Alle ausschließlichen Berechtigungen, Frachtfahrt auf der Weser zu treiben, oder aus solchen Privilegien hervorgegangene Begünstigungen, welche Schiffergilden oder anderen Korporationen und Individuen bisher zugestanden haben möchten, sind hiermit gänzlich aufgehoben, und es sollen dergleichen Berechtigungen auch in Zukunft Niemanden ertheilt werden.

Auf Fähren und andere Anstalten zur Ueberfahrt von einem Ufer zum gegenüberliegenden, bezieht sich jedoch die allgemeine Schiffahrts-Ordnung nicht.

N. Król Jmć W. Brytanii i Irlandyi, także Król Hannowerski, iako opiekuńczy Regent Xięstwa Braunszweig, król. Hannowerskiego Radzcę Nadwornego i Nadinspektora Celnego Jana Fryderyka Wilhelma Heiliger;

JO. Xiążę Oldenburg, Swego Radzcę Regencyinego Karola Fryderyka Ferdynanda Suden;

JO. Xiążę Lippe, król. Hannowerskiego Radzcę Nadwornego i Nadinspektora Celnego Jana Fryderyka Wilhelma Heiliger, i

Wysoki Senat wolnego miasta hanzeatyckiego Bremy, Senatora Dra Fryderyka Wilhelma Heineken;

którzy, po wymianie swych, w dobréy i należytéy formie uznanych pełnomocnictw, następuiące umówili postanowienia.

I. Ogólne postanowienia.

§. 1. Żegluga na rzece Wezerze, od mieysca tego gdzie się poczyna przez zbieg Werry i Fuldy, aż na otwarte morze i nawzaiem z morza otwartego (tam i na powrot) ma być zupełnie wolną we względzie handlu. Atoli żegluga od iednego nabrzeżnego państwa do drugiego (cabotage) na całéy rzece, pozostaie wyłącznie dla poddanych państw tychże. Natomiast nikt niemoże wyłamywać się od przepisów, które ninieysza konwencya dla handlu i żeglugi obeymuie.

§. 2. Ninieyszą umową znoszą się całkiem wszelkie wyłączne upoważnienia do odbywania żeglugi z ładunkiem na Wezerze, lub pochodzące z takowych przywileiów wsparcia, które dotąd służyć mogły gieldom szyprów, lub innym korporacyom i osobom, i upoważnienia takowe nie maią być na przyszłość nikomu udzielane.

Wszakże do przewozów i innych urządzeń dla przeprawy z iednego brzegu na drugi nie ściąga się ogólny Regularain żeglugi.

Eben so wenig auf diejenigen Schiffer und ihr Gewerbe, deren Fahrt sich blos auf das Gebiet ihres eigenen Landesherrn beschränkt, und die vermöge der Schiffahrts-Polizei, welche jeder Staat nach Maaßgabe seiner Hoheit über den Strom ausübt, allein unter der Obrigkeit des Landes stehen, wo sie ihr Gewerbe treiben.

§. 3. Alle bisher an der Weser bestandenen Stapel- und Zwangs-Umschlags-Rechte, namentlich die zu Bremen, Minden und Münden, sind hierdurch ohne Ausnahme für immer aufgehoben, und es kann aus diesem Grunde künftig kein Schiffer gezwungen werden, den Bestimmungen des gegenwärtigen Vertrags zuwider, gegen seinen Willen aus- oder umzuladen.

§. 4. Die Ausübung der Weserschiffahrt ist einem Jeden gestattet, welcher mit geeigneten Fahrzeugen versehen, von seiner Landesobrigkeit, nach vorhergegangener Prüfung, hierzu die Erlaubniß erhalten hat.

Jede Regierung wird die nöthigen Maaßregeln ergreifen, um sich der Fähigkeit derjenigen zu versichern, welchen sie die Weserschiffahrt gestattet. Der Erlaubnißschein (Patent), der hierüber dem Schiffer von seiner Landesobrigkeit durch die hierzu verordneten Behörden ausgefertigt wird, giebt ihm das Recht, auf der ganzen Strecke von Münden bis in die offene See und aus der offenen See bis Münden, die Schiffahrt auszuüben, so wie es sich von selbst versteht, daß Schiffer und Schiffe, welche aus der Weser ins Meer oder zurückfahren, diejenigen Eigenschaften haben müssen, welche zu Seefahrten erforderlich sind. Der Staat allein, auf dessen Gebiete ein Schiffer wohnt, hat das Recht, das ihm einmal ertheilte Schiffer-Patent wieder einzuziehen.

Diese Bestimmung schließt aber das Recht anderer Staaten nicht aus, den Schiffer, der eines auf ihrem Gebiete begangenen Vergehens beschuldigt wird, falls sie seiner habhaft werden, oder sie sonst eine Strafe an ihm vollstrecken können, zur Verantwortung und Strafe zu ziehen, auch nach Beschaffenheit der Umstände, bei der Behörde zu veranlassen, daß sein Patent eingezogen werde.

Nie ściąga się również do owych szyprów i ich zarobku, których żegluga ogranicza się na territorium własnego ich Monarchy, a którzy stósownie do policyi żeglugi, przez każde państwo w stósunku swego władztwa nad rzeką wykonywanéy, zostaią iedynie pod zwierzchnością kraiu, gdzie się swoim trudnią zarobkiem.

§. 3. Wszelkie prawa zmuszaiące do opłacania danin lub składania towarów, mianowicie w Bremie, Mindzie i Münden, zniesione są ninieyszém bez wyiątku na zawsze, i z tego powodu żaden w przyszłości szyper nie może wbrew oznaczeniom ninieyszéy ugody i swoiéy woli być do wyładowania lub przeładowania przymuszonym.

§. 4. Wolno iest żeglować na Wezerze każdemu, który maiąc stósowne statki otrzymał na to od swoiéy kraiowéy zwierzchności po uprzedniém badaniu pozwolenie.

Każdy rząd przedsięweźmie potrzebne środki dla zapewnienia się o zdolności tych, którym pozwala żeglugi na Wezerze. Pozwolenie (patent) wydane szyprowi od zwierzchności kraiowéy przez Władze do tego ustanowione, nadaie mu prawo, żeglować na całéy przestrzeni od Münden aż na morze otwarte i z morza aż do Münden, tak iak się samo z siebie rozumi, że szypry i okręty, płynące z Wezery na morze i na odwrót, powinny mieć te same przymioty, iakich żegluga morska wymaga. Państwo tylko, w którego kraiu mieszka szyper, ma prawo odebrać mu patent udzielony.

To iednakże oznaczenie nie wyłącza prawa państw innych, aby szypra, obwinionego o popełnienie w ich kraiach przestępstwa, skoro takowego poymać lub na nim kary spełnić będą mogły, nie miały pociągnąć do odpowiedzialności i ulegnienia karze, a nawet podług okoliczności, mogą zanieść do Władzy żądanie o odebranie mu patentu.

§. 5. Jedes zur Handelsfrachtfahrt auf der Weser dienende, dem Unterthan eines der kontrahirenden Staaten angehörige oder von ihm geführte Schiff soll mit der Angabe des Orts, wohin es gehört, einer für diesen Ort laufenden Nummer und der Lastenzahl, welche es höchstens tragen kann, auswärts deutlich versehen seyn.

§. 6. Die ordentlichen Schiffszüge auf der Weser sollen vorläufig auch künftig wie bisher, aus nicht mehr als drei Fahrzeugen bestehen, und diese die bisher üblich gewesene Ladungsfähigkeit nicht überschreiten dürfen.

§. 7. Schießpulver in Quantitäten über 5 Pfund soll nur in besonderen, mit einer schwarzen, drei Ellen langen und eine Elle breiten Flagge versehenen Fahrzeugen geführt, und selbst in geringeren Quantitäten niemals zwischen anderen Waaren verpackt werden.

Jeder Schiffer, welcher Schießpulver geladen hat, muß, bevor er irgendwo anlandet, der Orts-Polizei-Behörde hiervon Anzeige machen, und die von derselben etwa anzuordnenden Sicherheitsmaaßregeln zur Befolgung gewärtigen. Versäumt er diese Anzeige, so unterliegt er da, wo nicht durch Landesgesetze bereits Strafen deshalb festgesetzt sind, außer der Verpflichtung zum eventuellen Schadensersatz, einer Geldstrafe von 2 — 100 Thaler.

§. 8. Die Frachtpreise und alle übrigen Bedingungen des Transports beruhen lediglich auf der freien Uebereinkunft des Schiffers und des Versenders oder dessen Kommittenten, und sollen von Zeit zu Zeit durch den Druck bekannt gemacht werden.

§. 9. Durch die §§. 4 — 8. einschließlich, hat der direkt aus der See kommenden oder direkt dahin gehenden Schiffahrt keine neue Beschränkung auferlegt werden sollen.

§. 10. Es bleibt dem Handelsstande zweier oder mehrerer Weserplätze überlassen, mit einer beliebigen Anzahl qualifizirter Schiffer über Frachtpreise, Lieferungszeiten und andere Bedingungen ihres gegenseitigen Verkehrs, Kontrakte auf bestimmte Zeiten, doch jedesmal höchstens auf fünf Jahre abzuschließen, und solchergestalt Reihefahrten unter sich zu errichten,

§. 5. Każdy do przewozu towarów kupieckich na Wezerze służący, do poddanego iednego z kontraktuiących państw należący lub przez niego prowadzony statek, ma być z wymienieniem mieysca, dokąd należy, bieżącym dla tegoż mieysca numerem i liczbą łasztów, którą na naywyższą nieść może, zewnątrz znacznie opatrzonym.

§. 6. Zwyczayne rzędy łodzi na Wezerze maią się składać iak dotąd tak tymczasowo i na przyszłość, nie z więcéy iak trzech statków, a te niepowinny mieć większéy iak dotąd obiętości.

§. 7. Proch do strzelania nad 5 funtów wolno tylko wieść w osobnych, czarną trzy łokcie długą, łokieć szeroką banderę maiących statkach, a nawet i w mnieyszych ilościach nie wolno go nigdy między inne kłaść towary.

Każdy szyper, wiozący proch, powinien, przed przybiciem do lądu, donieść o tem policyi mieyscowéy, i dopełnić przepisów, iakieby mu dała. Jeżeli tego nieuczyni, naówczas, gdzieby prawa kraiowe niestanowiły ieszcze kary na takie przypadki, prócz obowiązku wynagrodzenia wydarzonéy szkody, ulegnie karze pieniężnéy 2 — 100 talarów.

§. 8. Ceny frachtu i wszystkie inne warunki przewozu, zależą iedynie od dobrowolnéy ugody szypra i przesełaiącego, lub tegoż mocodawcy i maią być od czasu do czasu drukiem ogłaszane.

§. 9. Paragrafy od 4. — 8. włącznie, nie maią bynaymniéy w zamiarze nowego ograniczenia wprost z morza lub do morza idącéy żeglugi.

§. 10. Wolno stanowi kupieckiemu dwóch lub więcéy miast nad Wezerą położonych, zawierać z upodobaną liczbą zdatnych szyprów kontrakty o ceny frachtu, termin odstawy i inne zobopólnego ich frymarku warunki, na czas oznaczony, zawsze atoli naywięcéy na lat pięć, i urządzać między sobą koleyne przewo-

welche dem Kaufmanne billige Fracht, und dem Schiffer schnelle Befrachtung sichern.

§. 11. Bei solchen Reihefahrten wird jedoch zu ihrer Gültigkeit Folgendes vorausgesetzt:

1) Niemand, weder Kaufmann noch Schiffer, kann genöthigt werden, sich denselben anzuschließen.

2) Der Inhalt ihres Reglements darf nirgends mit gegenwärtiger Akte im Widerspruche stehen.

3) Die Reglements müssen den Regierungen der Orte, zwischen welchen die Reihefahrt statt finden soll, zu ihrer Genehmigung vorgelegt und demnächst öffentlich im Drucke bekannt gemacht werden.

Die Genehmigung wird nur dann versagt werden, wenn die Bedingungen der Reihefahrt mit gegenwärtiger Konvention oder den Landesherrlichen Gesetzen im Widerspruche stehen.

4) Die kontrahirenden Staaten können verlangen, daß ihre Schiffer in einer, dem Verhältniß der verschiedenen Territorial-Uferlängen entsprechenden Anzahl bei den Reihefahrten zugelassen werden. Doch soll hinsichtlich der gegenwärtig angenommenen Reiheschiffer, diese Bestimmung erst nach Aussterben oder sonstigem Abgange derselben in Kraft treten, dann aber für Lippe das Doppelte seines prinzipmäßigen Theilnahmeverhältnisses, für Bremen aber Ein Schiffer auf jede der jetzt bestehenden drei Reihefahrten zugestanden seyn.

5) Bei den Reihefahrten soll es den Schiffern, unbeschadet jedoch ihrer kontraktmäßigen Verpflichtung zu bestimmter Ablieferungsfrist im einzelnen Falle, nicht untersagt werden können, zu Hutbergen, Minden, Vlotho, Erder, Rinteln, Hameln, Bodenwerder, Holzminden, Höxter und Karlshafen Güter einzunehmen, und am Bestimmungsorte wieder einzuladen.

zy, zapewniaiące kupcowi umiarkowaną cenę, a szyprowi prędki ładunek.

§. 11. Ważność atoli takich przewozów zależy przedewszystkiém od następnych okoliczności:

1) Nikt, ani kupiec ani szyper, nie może być zmuszonym do przystąpienia do nich.

2) Osnowa ich opisów w niczém nie powinna być ninieyszemu przeciwną aktowi.

3) Opisy te powinny Regencyom mieysc, między któremi ten koleiowy odbywać się ma przewoz, do zatwierdzenia być przekładane, i następnie drukiem ogłaszane.

Zatwierdzenie wtenczas tylko będzie odmówioném, gdy warunki przewozu nie będą zgodne z ninieyszą konwencyą lub z prawami kraiowemi.

4) Kontraktuiące państwa żądać mogą przypuszczenia ich szyprow do przewozów koleiowych w liczbie stósunkowi rozmaitych terrytoryalnych długości nadbrzeżnych odpowiadaiącéy. Wszakże we względzie przyiętych obecnie koleiowych szyprów, postanowienie to ma mieć moc dopiero po wymarciu lub oddaleniu się ich w inny sposób, następnie zaś Lippe ma mieć prawo udziału wdwóynasób w stósunku do przyiętego za zasadę prawidła, a Brema mieć sobie będzie dozwolonego iednego szypra na każdym z dotychczas istnących trzech przewozów koleiowych.

5) Przy przewozach koleiowych nie można szyprom, — nieubliżaiąc atoli ich kontraktowemu obowiązkowi do pewnego terminu odstawy w poiedyńczym przypadku — wzbraniać zabierania towarów w Hutbergen, Minden, Vlotho, Erder, Rinteln, Hameln, Bodenwerder, Holzminden, Höxter i Karlshafen i wyładowania ich w mieyscu przeznaczoném.

6) Wo auf der Stromstrecke zwischen Bremen und Stolzenau die Reiheschiffer Vorspann bedürfen, soll selbiger auf dem Streckentheile zwischen Bremen und Hoya zu $\frac{2}{3}$ von Hannöverschen und zu $\frac{1}{3}$ von Bremischen Unterthanen, auf dem Streckentheile zwischen Hoya und Stolzenau aber ausschließlich von Hannöverschen Unterthanen genommen werden müssen, beides jedoch mit freier Auswahl unter allen respektiven Unterthanen und in freier Einigung über den Gestellungspreis.

§. 12. Bei allen, nach gegenwärtiger Akte erforderlichen Längenmaaß-Bestimmungen, wird der Bremer Fuß (1=289$\frac{7}{20}$ Millimeter oder 128$\frac{268}{1000}$ Pariser Linien) und bei den Gewichtsbestimmungen das Schiffspfund zu 300 Bremer Pfunden (1=$\frac{1}{2}$ Kilogramm — 3 pro mille) nach den übrigens in der Anlage A. gegebenen Verhältnissen, zum Grunde gelegt.

§. 13. Alle durch gegenwärtige Akte verordnete Zahlungen sind in Konventionsmünze nach dem Zwanzig-Guldenfuße zu berechnen, und werden nach den Bestimmungen des sub B. anliegenden Tarifs geleistet.

II. Von den Abgaben.

§. 14. Sämmtliche bisher auf der Weser bestandene Zollabgaben, so wie auch jede, unter was immer für Namen bekannte, Erhebungen und Auflagen, womit die Schiffahrt dieses Flusses von seinem Ursprunge durch Vereinigung der Werra und Fulda bis in die offene See und umgekehrt, bisher belastet war, hören hiemit auf, und werden in eine allgemeine Schiffahrtsabgabe verwandelt, die von den Ladungen bei den durch gegenwärtige Konvention festgesetzten Erhebungsämtern entrichtet werden muß.

Diese Abgabe, welche weder im Ganzen noch theilweise in Pacht gegeben werden darf, wird unter dem Namen „Weserzoll" und zwar nach dem Bruttogewichte erhoben, mit Ausnahme der im §. 18. bezeichneten Fälle.

§. 15. Für den Lauf der Weser von ihrem Ursprunge bis Bremen einschließlich und umgekehrt, sollen überhaupt nicht mehr als Dreihundert und Funfzehn Pfennige Konventionsmünze von jedem Schiffs-

6) Gdzie na przestrzeni między Bremą i Stolzenau szyprowie koleiowi potrzebuią zaprzęgu, takowy na przestrzeni między Bremą i Hoya powinien być branym w $\frac{2}{3}$ od Hannowerskich a w $\frac{1}{3}$ od Bremeńskich poddanych, zaś na przestrzeni między Hoya i Stolzenau wyłącznie od poddanych Hannowerskich, atoli i tu z wolnym między wszystkimi respective poddanymi wyborem i wolném ułożeniem się o ceny dostawy.

§. 12. Przy wszystkich, według ninieyszego aktu potrzebnych oznaczeniach długości miary, bierze się za zasadę stopa Bremeńska (1 = 289$\frac{7}{20}$ millimetrów czyli 128$\frac{268}{1000}$ Paryskich linii), a przy oznaczeniach wagi funt okrętowy po 300 Bremeńskich funtów (1 = $\frac{1}{2}$ kilogram — 3 na tysiąc) podług wskazanych z resztą w annexie A. stósunków.

§. 13. Wszelkie ustanowione ninieyszym aktem wypłaty obrachowywane być maią w monecie konwencyinéy podług stopy dwudziestozłotowéy i czynione według oznaczeń przyłączonéy pod B. taryfy.

II. O daninach.

§. 14. Wszelkie dotychczasowe cła na Wezerze, iako też wszelkie pod iakiém bądź nazwaniem znane pobory i daniny, które dotąd żeglugę tey rzeki od iey poczynania się przez połączenie Werry i Fuldy aż do otwartego morza i naodwrót, ustaią teraz, i zamienione są na ogólny podatek żeglugi, opłacać się winny od ładunków w urzędach poborowych nieyszą ustanowionych konwencyą.

Podatek ten, nie mogący być ani całkowicie ani cząstkowo wydzierżawionym, pobierany będzie pod nazwiskiem „Cło Wezery" i wprawdzie podług wagi brutto, wyiąwszy oznaczone w §. 18. przypadki.

§. 15. Zgoła od początku rzeki Wezery aż do Bremy włącznie i naodwrót, nie ma być więcéy pobierano cła Wezery iak trzysta piętnaście fenigów monety konwencyinéy od każde-

pfunde ad 300 Pfd. Bremisch an Weserzoll erhoben werden, und zwar von

Preußen	59 Pfennige.
Hannover	126 „
Kurhessen	41 „
Braunschweig	16 „
Lippe	13 „
Bremen	60 „
	// 315 Pfennige.

Von Bremen bis ins offene Meer und umgekehrt, findet weder Zoll noch sonstige Abgabenerhebung statt.

§. 16. Die Erhebung geschieht lediglich an den in der Anlage C. benannten Empfangsstätten: Bremen, Dreye, Stolzenau, Minden, Erder, Rinteln, Hameln, Holzminden, Beverungen, Lauenförde und Gießelwerder, und in den daselbst angegebenen Verhältnissen.

§. 17. Um jedoch die innere Industrie und die Ausfuhr der Landesprodukte zu befördern, und zugleich den Verkehr der ersten Lebensbedürfnisse zu begünstigen, und mehrere Gegenstände von großem Gewichte und geringem Werthe zu erleichtern, soll, rücksichtlich dieser, folgende verhältnißmäßige Herabsetzung statt finden.

1. Auf die Hälfte des Weserzolls:

Blut, Bolus, Braunstein, Eier, Eisen (altes), Erdenzeug und gemeine Töpferwaare, Erze (rohe mit Ausschluß von Galmei und Zinnober), Fische (lebendige und grüne), Gartengewächse (mit Ausnahme von Sämereien, Bohnen, Vitsbohnen und Kartoffeln), Glasgalle, Holzkohlen, Knicker, Kreide (ganze und gemahlene), Leinsaat, Milch, Obst (grünes), Oker, Pech, Rappsaat, Schmelztiegel, Schmirgel, Theer, Trippel, Wachholderbeeren, Zunder und Feuerschwamm.

2. Auf ein Viertel:

Asche (unausgelaugte), auch Aschenkalk, Bohnen (außer Vitsbohnen), Eichenborke (ganze und gemahlene), Erbsen, Getreide aller Art, Malz, Gras, Heu, Hohlglas (grünes und Apothekerglas), Kartoffeln, Muschelkalk, Schilf und Dachrohr, Stroh, Traß und Cement, Thon, auch Zuckerbäcker- und Pfeifen-Erde, Wicken; ferner alles einländische (nord-europäische) Bau- und geschnittene Nutzholz, von welcher

go funta okrętowego 300 funtów Bremskich, a mianowicie:

Prussy	59 fenigów.
Hannower	126 „
Hassya elektoralna	41 „
Brunświk	16 „
Lippe	13 „
Brema	60 „
	// 315 fenigów.

Od Bremy aż do otwartego morza i naodwrot, nie pobiera się ani cło ani żadna inna danina.

§. 16. Poborem tym trudnią się iedynie wymienione w annexie C. urzędy: w Bremie, Dreye, Stolzenau, Mindzie, Erder, Rinteln, Hameln, Holzminden, Beverungen, Lauenförde i Giesselwerder, i według wskazanych tamże stósunków.

§. 17. Aby zaś wesprzeć wewnętrzny przemysł i wywóz produktów kraiowych, oraz handel pierwszych do życia potrzeb, i rozmaitych przedmiotów wiele ważących a małéy będących wartości ułatwić, zaczém względnie takowych zniżaią się opłaty iak następuie:

1. Do połowy cła Wezery:

Krew, glinka bolus, braunsztyn, iaia, żelazo (stare), pospolite towary garncarskie, kruszca (surowy wyiąwszy gałman i cynober), ryby (żywe i świeże), ogrodowiny (wyiąwszy nasiona, bob i ziemiaki), sklanna żołć, węgle drzewne, kreda (cała i mielona), siemie lniane, mleko, owoc (świeży), ckra, smoła, siemie rzepakowe, tygle szmelcarskie, szmirgel, dziegieć, trypel, iałowiec, pruchno i hubka.

2. Do czwartéy części:

Popioł (niewyługowany), boby, kora dębowa (cała i mielona), groch, zboże wszelkie, słod, trawa, siano, szkło wydrążone, (zielone i aptekarskie), ziemiaki, łabuzie, trzcina, słoma, cement, glina garncarska, wyka; daléy wszelkie kraiowe (północno-europeyskie) drzewo budynkowe i rznięte użytkowe, iakiego bądź gatunku, n. p. dębowe, bukowe,

Gattung es auch seyn mag, z. B. Eichen-, Buchen-, Tannen-, Föhren-, Birken-, Eschen-, Erlen-, Espen-, Linden-, Pappel-, Weiden-, Kirsch-, Nuß-, Birn-, Pflaumenbaumholz mit Einschluß der sogenannten gröberen Holzwaaren, jedoch mit Ausschluß der zu $\frac{1}{8}$ oder $\frac{1}{24}$ des Normalsatzes tarifirten geringeren Holzsorten. (Ausländische Holzgattungen für Tischler, als Mahagoni-, Zuckerkisten-, Eben-, Rosenholz u. dergl., wie auch die Färbehölzer, unterliegen dem vollen Normalsatze).

3. Auf ein Achtel:

Kalk und Gips, Oelkuchen, Packmatten von Schilf und Bast, Steine (gebrannte Mauer- und Ziegelsteine, Mühl-, Schleif-, Solinger Steine), auch aus gemeinem einländischen Material gefertigte steinerne Kümpe, Tröge, Krippen, Leichensteine u. dergl.; ferner alle einländischen geringeren Holzsorten, von welcher Gattung sie auch seyn mögen (mit alleiniger Ausnahme des nur zu $\frac{1}{24}$ des Normalsatzes tarifirten Busch- und Faschinenholzes und der Schlagt- und Zaunpfähle), z. B. Brennholz in Faden oder Klaftern, Bandholz zu Braubottichen und Tonnenbändern, Ruthenholz zu Körben u. dergl., Flechtwerk.

4. Auf ein Vierundzwanzigstel:

Asche (ausgelaugte), Austern- und Muschelschaalen, Glasscherben, Kohlen (Braun- und Stein-), Mergel, Mist und Dünger, Sand auch Grand, Kies und alle gemeine Erde, Steine (Bruch- und Feld-), Torf, ferner Busch- und Faschinenholz zu Wasserbauten und Zäunen, Schlagt- und Zaunpfähle.

§. 18. Von lebendigen vierfüßigen Thieren soll der Weserzoll mit 4 Pfennigen pro Stück, von lebendigen Vögeln mit 1 Pfennig pro Stück, und von Bäumen zum Verpflanzen mit 4 Pfennigen pro Schock, an jeder passirten Empfangsstätte erhoben werden.

§. 19. Leer passirende Schiffe, auch die neuen und zum Verkauf bestimmten, sind gänzlich frei.

§. 20. Es bleibt zwar den Schiffern unbenommen, von allen Waaren, welche sie führen, auch von denjenigen, welche im Handel gewöhnlich nicht nach dem Gewichte verkauft zu werden pflegen, ihr wirkliches, der Entrichtung des Weserzolls zum Grunde zu legendes Gewicht, gehörig beglaubigt nachzuweisen;

iodłowe, sosnowe, brzozowe, osikowe, olszowe, iesionowe, lipowe, topolowe, wierzbowe, wiśniowe, orzechowe, śliwkowe, łącznie tak zwanych grubszych towarów z drzewa, wyiąwszy iednak poślednieysze towary drzewne pociągnione taryfą do $\frac{1}{8}$ lub $\frac{1}{24}$ części opłaty normalnéy. (Zagraniczne gatunki drzew dla stolarzów, iako to: machoniowe, hebanowe, różowe i t. d., równie iak drzewa farbne, podlegaią całkowitéy opłacie normalnéy.)

3. Do osméy części.

Wapno i gips, makuchy, rogoże z łabuzia i łyka, kamienie (palone dachówki i cegły, kamienie młynskie, osełki) także z pospolitego kraiowego kamienia wyrabiane kamienne koryta, żłoby, kamienie grobowe i t p.; daléy wszelkie kraiowe podleysze gatunki drzewa, (wyiąwszy iedynie pociągnione taryfą tylko do $\frac{1}{24}$ części opłaty normalnéy krzywki i faszyny i pale do płotów:) n. p. drzewo opałowe w sążniach, drzewo bednarskie na kadzie i obręcze do beczek, wici na kosze i t. p., roboty plecione.

4. Do dwudziestéy czwartéy części.

Popioł (wyługowany), skorupy od ostrzyg, skorupy od małżów, margiel, nawóz i mierzwa, piasek, zwir i wszelka pospolita ziemia, kamienie polne i łomne, torf, krzaki i faszyny na płoty i do budow wodnych, pale.

§. 18. Od żywych czworonożnych zwierząt pobierane być ma na każdym urzędzie cło Wezery w kwocie 4 fen. od sztuki, od żywych ptaków 1 fen. od sztuki, od drzew do sadzenia 4 fen. od sztuki.

§. 19. Płynące próżno statki, także nowe i na przedaż przeznaczone, są całkiém wolne.

§. 20. Wolno wprawdzie szyprom, wszystkich, które prowadzą towarów, nawet tych, które w handlu pospolicie nie na wagę zwykły być przedawane, wykazać w należytym wierzytelnym sposobie, rzeczywistą, za zasadę opłaty cła wziąść się maiącą wagę; w niedo-

in Ermangelung solcher Nachweisung, soll aber für die letztgedachten Waaren, der in Anlage D. ausgeworfene Normal-Gewichtssatz, bis auf anderweitige gemeinsame Bestimmung, angenommen werden.

§. 21. Die Befugniß fur jede Empfangsstätte zur Erhebung des ihr zugewiesenen Weserzolls, wird dadurch begründet, das die Ladung wirklich bei ihr vorüber geführt wird, von welcher erhoben werden soll.

§. 22. Außer den durch gegenwärtige Uebereinkunft festgesetzten Gefällen, sollen auf der Weser keine anderen weiter gefordert oder erhoben werden; auch übernehmen die paciszirenden Staaten die förmliche Verpflichtung, die festgesetzten Abgaben nicht anders, als in gemeinschaftlicher Uebereinkunft, zu erhöhen.

§. 23. Unter den Abgaben, wovon die Artikel 15. bis 22. einschließlich handeln, sind nicht begriffen:

1) die Eingangs-, Ausgangs- und Verbrauchssteuern, mit welchen einem jeden Staate das Recht verbleibt, die in sein eigenes Landesgebiet ein und aus demselben zu führenden Waaren, sobald sie respektiv den Fluß verlassen haben, oder noch nicht auf den Fluß gekommen sind, nach seiner Handelspoltik zu belegen;
2) die Hafen-, Krahn-, Waage- und Niederlagegebühren in den Handelsplätzen, wovon jedoch alle Führer von solchen Schiffen, die auf der Weser oder ihren Nebenflüssen zu Hause gehören, nicht mehr, als der Einländer, bezahlen sollen. Auch sollen die Zahlungssätze dieser Gebühren fest bestimmt zur Kenntniß des Publikums gebracht, und nur von denjenigen gefordert werden, welche sich der vorhandenen Anstalten bedienen.

Für den Dienst der Lootsen hat es bei den in jedem Staate gegebenen oder zu gebenden Bestimmungen, und für die Gebühren, welche sie zu forden berechtigt sind, bei der gegebenen oder zu gebenden Taxordnung, mit der Maaßgabe sein Bewenden, daß keinem Unterthan der kontrahirenden Staaten eine lästigere Verpflichtung, als dem Einländer, auferlegt werde.

statku atoli takiego wykazania, braną być ma dla wspomnionych ostatnio towarów waga w annexie D. za normę przyięta, a to aż do dalszego wspólnego postanowienia.

§. 21. Prawo dla każdego urzędu poborowego do pobierania przynależnego mu cła, zasadza sią na tem, gdy ładunek istotnie około niego przechodzi, od którego uiscić należy daninę.

§ 22. Prócz opłat ninieyszą umówionych konwencyą nie będą żadne na Wezerze żądane lub pobierane daniny, przyimuią oraz kontraktuiące państwa ten wyraźny na siebie obowiązek, niepodwyższać ustanowionych danin iak tylko za wspólną ugodą.

§. 23. Pod daninami, obiętemi w art. 15. do 22. włącznie, nie są wyrażone:

1) opłaty wchodowe, wychodowe i konsumcyine, które wolno każdemu państwu na maiące być wprowadzone do iego własnego kraiu i z tamtąd wyprowadzone towary, skoro respective opuściły rzekę, lub na nię ieszcze nie weszły, nakładać w miarę iego polityki handlowéy;
2) należytości portowe, kieratowe, wagowe i składowe w miastach handlowych, które atoli wszyscy prowadzący takie statki, których właściciele mieszkaią na brzegach rzeki Wezery lub iey rzekach ubocznych, nie więcey od kraiowca maią opłacać. Także stopy tych opłat maią być stale oznaczone, do wiadomości powszechnéy podane i tylko od tych żądane, którzy istnących zakładów używaią.

Względem posługi sterników pozostać maią rzeczy w każdém państwie podług zaszłych lub zayść mogących oznaczeń, tudzież i względem należytości, iakie pobierać są upoważnieni, podług ustanowionego lub ustanowić się maiącego regulaminu taxy, tak ażeby żaden poddany państw kontraktuiących nie większemu iak kraiowiec podlegał ciężarowi.

§. 24. Beamte, welche sich unterfangen würden, irgend etwas an Geld oder Naturalien, in ihren Privatnutzen, von der transitirenden Schiffahrt zu erheben, sollen, außer der Erstattung des ungebührlich Erhobenen, nachdrücklich bestraft werden.

III. Von der Kontrolle.

§. 25. Alle Waaren werden bei Entrichtung des Weserzolls in der Regel zu demjenigen Gewichte angenommen, welches das in gehöriger Form vorgezeigte Ladungsmanifest (§. 39.), allenfalls mit Zuziehung der vorstehend §. 20. erörterten Normalgewichts-Bestimmung, beurkundet.

§. 26. Jeder Staat hat das Recht, die Uebereinstimmung der Manifeste mit dem wirklichen Inhalte der Ladung, theils durch genaue Prüfung der ersteren in Bezug auf Anwesenheit aller dabei vorgeschriebenen Formen, theils durch generelle Revision, theils durch Nachwägung und selbst durch materielle Verifikation der letzteren, auf jeder durch das Schiff passirten Erhebungsstätte des Weserzolls zu konstatiren.

Es ist aber vereinbart worden, der Nachwägung und materiellen Verifikation nur in folgenden Fällen Anwendung zu geben:

1) wenn der Führer einer verpackten Ladung für dieselbe, ganz oder theilweise, die geringere Verzollung nach einem Bruchtheile des Normalsatzes in Anspruch nimmt, rücksichtlich der Waaren, auf welche der Anspruch gerichtet ist; (§. 31.)
2) wenn gegen den Schiffsführer der Verdacht beabsichtigter Defraudation des Weserzolls oder der innern Zoll- und Konsumtionsabgaben des betreffenden Staats begründet ist;
3) wenn zwar die Gattung, aber die das innere Steuersystem des betreffenden Staats interessirende Art der Waaren entweder gar nicht, oder doch nur schwankend angegeben ist; jedoch in diesem Falle nur in Bezug auf die so angegebenen Waaren.

§. 27. Die Begründung des Verdachts (§. 26. Nro. 2.) soll angenommen werden:

1) wenn das Ladungsmanifest sich nicht in gehöriger Form befindet, oder dem Verdachte einer damit vorgenommenen Verfälschung unterliegt;

§. 24. Urzędnicy, którzyby się ważyli pobierać co w pieniędzach lub naturaliach na swóy prywatny uzytek, od przewożonych transito towarów, prócz zwrócenia pobranego, surowo będą karani.

III. O kontrolli.

§. 25. Wszelkie towary przy opłacie cła Wezery brane będą pospolicie na tę wagę, iaką udowodnia okazany w należytéy formie manifest ładunku (§. 39.), a w potrzebie z przystósowaniem wskazanego §. 20. oznaczenia wagi normalnéy.

§. 26. Każdemu państwu wolno sprawdzać na każdey komorze zgodnosc manifestów z rzeczywistym ładunkiem, iuż to przez dokładne roztrząsanie manifestów pod względem zachowania wszelkich przepisanych przytem formalności, iuż przez ogółową rewizyą, lub przez przeważenie a nawet szczegółowe przeyrzenie ładunku.

Stanęła iednak ugoda, aby przeważenie i szczegułową weryfikacyą w następuiących tylko przedsiębrać przypadkach:

1) gdy przewożący zapakowany towar opłacić żąda, całkiém lub poczęści, mnieysze cło podług części ułamkowéy stopy normalnéy, co do towarów, do których to żądanie iest wymierzone; (§. 31.)
2) gdy słuszne zachodzi podeyrzenie przeciw prowadzącemu statek o zamierzoną defraudacyą cła Wezery lub wewnętrznych podatków celnych i konsumcyinych państwa dotyczącego;
3) gdy wprawdzie gatunek, zaś obchodzący wewnętrzne systema podatkowe dotyczącego rządu rodzay towarów albo wcale nie lub niedokładnie iest zadeklarowany; iednakże w tym przypadku tylko we względzie tak zadeklarowanych towarów.

§. 27. Słusznośc podeyrzenia (§. 26. Nro 2.) ma być przyięta:

1) gdy manifest ładunku nie znayduie się w formie przyzwoitéy, lub iest podeyrzenie, że iest sfałszowanym;

2) wenn eine generelle Revision der Ladung erhebliche und begründete Zweifel gegen die Richtigkeit des Manifestes veranlaßt;

3) wenn der Schiffer auf dem, nicht etwa durch augenscheinlichen Nothstand und Beobachtung der auf diesen Fall vorgeschriebenen Maaßregeln gerechtfertigten Versuche einer Anlegung an verbotenen Uferstellen oder gar einer vorher nicht angezeigten Ein- oder Ausladung sich betreten läßt.

§. 28. Für jede, den Weserzoll nach vollem Normalsatze entrichtende, von einem Orte zum andern auf der Weser lediglich transitirende Schiffsladung, ist also zur Abfertigung an jeder dazwischen liegenden Erhebungsstätte, in der Regel nichts weiter erforderlich, als:

1) Beibringung des, nach der weiter unten vorgeschriebenen Form eingerichteten, Ladungsmanifestes abseiten des Schiffers, und Prüfung abseiten der Behörde, ob jene Form überall beobachtet worden;

2) generelle, d. h. ohne Oeffnung und, so viel als möglich, ohne Verrückung der Kollis vorzunehmende Revision der Ladung durch den Erheber, zur Ermittelung des §. 27. 2. erwähnten Verdachtsgrundes;

3) Zahlung des tarifmäßigen Weserzolls nach dem Normalsatze pro Schiffspfund des im Manifeste angegebenen und als richtig anerkannten Ladungsgewichts;

4) Bemerkung der anerkannten Richtigkeit und geleisteten Zahlung, so wie des Tages und der Stunde der Ankunft und Abfertigung auf dem Manifeste von Seiten der betreffenden Behörde;

5) Ausstellung einer besondern, beständig in den Händen des Schiffers bleibenden und zu seiner Legitimation dienenden, Quittung nach dem Schema in der Anlage E.

§. 29. Die in dem vorstehenden §. beschriebenen Abfertigungen soll jede Empfangsbehörde so schnell als möglich, und spätestens binnen drei Stunden für jeden Schiffszug, nach erhaltener Anzeige von dessen Anwesenheit, bei Fünf Thaler Ordnungsstrafe für

2) gdy ogółowa rewizya ładunku sprawia ważne i ugruntowane wątpliwości przeciw rzetelności manifestów;

3) gdy szyper w przypadkach nieusprawiedliwionych przez widoczną konieczność i przez zachowanie wydanych na te przypadki przepisów przydybanym zostaie na zamierzoném przybiianiu do zakazanych mieysc nadbrzeżnych, lub wcale na niedoniesioném wprzody władowaniu i wyładowaniu.

§. 28. Tak więc we względzie każdego, cło Wezery według całkowitéy stopy normalnéy opłacaiącego, z iednego na drugie mieysce Wezerą iedynie transito przechodzącego ładunku, nie potrzeba zwykle nic więcey w celu expedycyi na każdéy komorze poborowéy, iak tylko:

1) złożenia urządzonego według daléy niżey przepisanéy formy, manifestu ładunku ze strony szypra, a rozpoznania ze strony Władzy, czyli owa forma wszędzie iest zachowana;

2) ogółowego, t. i. bez otwierania, i, ile można, bez poruszania kollis przeyrzenia ładunku przez pobórcę, celem doyścia pomienionego w §. 27. 2. powodu podeyrzenia;

3) płacenia przepisanego taryfą cła na Wezerze podług normalnéy zasady od każdego funta w manifeście wyrażonéy i za rzetelney uznaney wagi ładunku;

4) zapisania uznanéy rzetelności i uiszczonéy zapłaty, iako też dnia i godziny przybycia i wyexpedyowania na manifeście ze strony dotyczącéy Władzy;

5) Wystawienia podług wzoru w annexie E. szczególnego pokwitowania, które dla legitymacyi ma być zawsze w ręku szypra.

§. 29. W poprzedzaiącym §. opisane wyexpedyowanie, ma każda Komora, ile można nayprędzéy, a naypóźniey w trzy godziny dla każdego rzędu statków, po odebraniu doniesienia o przybyciu tegoż pod karą porządkową

jeden Kontraventionsfall, zu bewirken verpflichtet seyn, jedoch nur zwischen Sonnen-Auf- und Untergange, und dergestalt, daß wenn mehrere Schiffszüge zugleich ankommen, die Frist für jeden folgenden erst von der beendigten Abfertigung des vorangehenden läuft. Die Schiffer können indessen nur dann verlangen, daß die Abfertigung in drei Stunden geschehe, wenn sie eine richtige Abschrift des Manifestes bei dem ersten Zollamte eines jeden Staats übergeben. Im entgegengesetzten Falle muß derjenige Zeitraum hinzutreten, welcher zur Anfertigung einer Abschrift erforderlich ist.

Nachwägungen und materielle Verifikationen sollen den im §. 28. beschriebenen Abfertigungen jederzeit nachstehen.

§. 30. Jeder Empfangsbeamte, welcher durch einen, bei seiner generellen Ladungsrevision, nach §§. 27. 2. und 28. 2. gegen die Richtigkeit des Manifestes ihm aufstoßenden Verdacht, zur Anstellung einer Nachwägung oder materiellen Verifikation der ganzen Ladung, oder eines Theils derselben, sich veranlaßt findet, muß die Dringlichkeit und Erheblichkeit seines Verdachts nachher, auf Erfordern, zu justifiziren im Stande seyn, bei Vermeidung einer Ordnungsstrafe.

§. 31. Wenn der Führer einer Schiffsladung Waaren, welche nach §. 17. nur einem Bruchtheile des Normalsatzes unterworfen sind, bei sich zu haben deklarirt, und für selbige den betreffenden geringern Tarifsatz in Anspruch nimmt, so ist er verbunden, der Empfangsbehörde die vollständige Ueberzeugung zu verschaffen, daß jene Waaren wirklich diejenigen sind, wofür er sie ausgiebt. Es ist also hinsichtlich ihrer, die Behörde zur materiellen Verifikation, mit Darlegung und Oeffnung der einzelnen Kolli, berechtigt; — Sache des Schiffers bleibt es, seine Ladung so einzurichten, daß die Ueberzeugung von wirklicher Anwesenheit der zum geringeren Tarifsatze berechtigten und deklarirten Waare — als worauf es hier allein ankommt — der Behörde auf die kürzeste und einfachste Weise gewährt werden könne.

§. 32. Wo die materielle Verifikation aus der angegebenen Ursache statt findet, soll sie unfehlbar binnen drei Stunden, nachdem zur Abfertigung des

piąciu talarów za każde przestąpienie, uskutecznić; iednakowoż tylko między wschodem i zachodem słońca, i to w tym sposobie, że gdy kilka rzędów statków razem nadpłynie, czas dla każdego z kolei dopiero od ukończenia pierwszego wyexpedyowania się poczyna. Przecież mogą tylko szypry natedy iedynie żądać, aby expedyowanie w trzech godzinach nastąpiło, gdy dokładną kopią manifestu u pierwszéy komory celnéy każdego państwa złożą. W przeciwnym razie przyrachować należy potrzebny do przepisania przeciąg czasu.

Ważenia następne i szczegółowe sprawdzenia, maią po opisanych w §. 28. wyexpedyowaniach, zawsze być czynione.

§. 30. Każdy urzędnik poborowy, który przy generalnéy ładunku rewizyi podług §§. 27. 2. i 28. 2. z podeyrzenia o rzetelności manifestu, uyrzy się powodowanym ważyć kazać, lub szczegułowo sprawdzać cały ładunek, lub część iego, winien w przyszłości potrzebę i konieczność swego podeyrzenia, na żądanie, pod karą porządkową, usprawiedliwić.

§. 31. Gdy prowadzący ładunek, towary, które według §. 17. tylko w części pod normalną zasadę należą, oświadcza mieć przy sobie i domaga się oclenia ich według zniżonéy taryfy, winien urzędowi udowodnić, że owe towary rzeczywiście są te same, za które on ie wydaie. Władza więc, we względzie ich iest upoważniona do szczegółowego sprawdzenia, roztworzenia i poiedyńczego rozstrząsania. — Pozostaie rzeczą szypra swóy ładunek tak urządzić, aby Władza w sposób naykrótszy mogła się przekonać (o co tu iedynie idzie), że istotnie są towary podpadaiące i zadeklarone pod zmnieyszoną taryfę.

§. 32. Gdzie szczegółowe sprawdzenie z powiedzianéy przyczyny ma mieysce, ma niezawodnie w trzy godziny po przedsięwzię-

Schiffers geschritten worden, angefangen und nach Möglichkeit beschleunigt werden.

§. 33. Wenn das Schiff rein transitirt, ohne Ab- und Zuladung, so soll eine materielle Verifikation wegen der zum geringeren Tarifsatze angemeldeten Waaren jedenfalls nur Einmal in jedem Territorio vorgenommen werden, und ihr auf dem Manifeste verzeichnetes Resultat bei allen übrigen Empfangsstätten desselben Gebiets für richtig gelten.

§. 34. Nachwägungen oder materielle Verifikationen, welche wegen sich ergebenden Verdachts einer Unrichtigkeit des Manifestes vorgenommen werden, sollen gleichfalls in der §. 32. angegebenen Art geschehen. Hat sich aber das Manifest als unrichtig ergeben, so existirt die Vermuthung beabsichtigter Defraudation nicht nur des Weserzolls, sondern auch der innern Zoll- und Verbrauchssteuer des betreffenden Staats mit allen ihren gesetzlichen Folgen, jedoch nur in Bezug auf den Schiffer und den unrichtig deklarirt befundenen Theil seiner Ladung.

§. 35. Materielle Verifikationen, welche nach §. 27. 3. wegen begründeten Verdachts einer Kontravention gegen das innere Zoll- und Verbrauchssteuer-System eines Territoriums statt finden müssen, werden nach den Gesetzen dieses Systems behandelt.

§. 36. Das Resultat aller geschehenen Nachwägungen oder materiellen Verifikationen, so wie bei den zum geringeren Tarifsatze deklarirten Waaren, der darnach geleisteten Zahlung, wird von jeder Zollstätte auf dem Manifeste bemerkt.

§. 37. Wenn die Bestimmung eines Schiffes, auf derselben Fahrt, successiv an mehrere Orte lautet, wo es ein- oder ausladen soll, so muß an jedem derselben, das Gewicht der geschehenen Ein- oder Ausladung für jedes Kollo durch die dazu ernannte Behörde, welche die kontrahirenden Staaten sich gegenseitig bekannt machen werden, auf dem Manifeste certifizirt werden. Das nächstfolgende Erhebungsamt prüft die formelle Richtigkeit dieses Certifi-

ciu expedyowania, być rozpoczęte i ile można przyspieszone.

§. 33. Gdy statek iedynie transito przechodzi bez składania lub dobierania ładunku, więc ma być szczegółowe sprawdzenie, tyczące się towarów do zniżonéy taryfy zadeklarowanych, zawsze tylko raz na każdém terrytoryum przedsięwzięte, a iego na manifeście zanotowany wypadek, winien być przez wszystkie Urzędy tegoż samego obwodu za rzetelny uważany.

§. 34. Powtorne ważenia, lub szczegółowe sprawdzenia przedsiębrane z przyczyn podeyrzenia o nierzetelności manifestu, maią również w sposób w §. 32. bydź czynione. Jeźli zaś manifest okazał się nierzetelnym, więc iest domniemanie umyślnéy defraudacyi nie tylko cła Wezery, ale też i wewnętrznego cła i opłaty konsumpcyinéy dotyczącego państwa z wszelkiemi prawnemi skutkami; przecież tylko we względzie szypra i nierzetelnie zadeklarowanéy części ładunku.

§. 35. Szczegółowe sprawdzenia, które podług §. 27. 3. dla ugruntowanego podeyrzenia kontrawencyi przeciw systematowi wewnętrznemu cła i opłaty konsumpcyinéy terrytoryalnéy przedsięwzięte być muszą, maią podług prawa tegoż systematu być uskuteczniane.

§. 36. Wypapek wszelkiego powtarzanego ważenia, lub szczegółowego sprawdzenia, równie iak przy deklarowanych do niższey opłaty taryfowéy towarach, uiszczonéy według tego opłaty, ma być przez każdą Komorę na manifeście zapisany.

§. 37. Gdy statek w przeznaczeniu iednéy żeglugi po sobie w kilku mieyscach przybiia, gdzie ma brać albo wykładać ładunek, więc na każdém z tych, waga branéy albo wykładanéy paki, winna być przez Władzę do tego wyznaczoną, o któréy kontraktuiące strony nawzaiem się uwiadomią, na manifeście poświadczona. Naybliżéy będąca Komora dochodzi rzetelności tego poświadczenia co do

kats, und verfährt dann übrigens nach den betreffenden vorstehenden Bestimmungen.

§. 38. Ausladungen dürfen überhaupt nur in Gemäßheit der Deklarationen des Manifestes vom Orte der Einladung oder einer etwa bei dem zunächst berührt werdenden Zollamte nachträglich beigebrachten glaubwürdigen Abänderung seiner desfallsigen Bestimmung, immer jedoch nur an den dazu gesetzlich verstatteten Orten und unter Aufsicht der dazu ernannten Behörden geschehen. Das Gefäß muß seine Abfertigung von der Land-, Zoll- und Steuerbehörde, welche jedoch jederzeit nach Möglichkeit beschleunigt werden soll, auf der Anlegestelle abwarten, ohne, evidenten Nothstand ausgenommen, seinen Platz verändern zu dürfen.

Ist Leichterung erforderlich, und sollen dazu Fahrzeuge genommen werden, die nicht zum Schiffszuge selbst gehören, so müssen deren Führer zuvor bei der nächsten Ortsbehörde desjenigen Gebiets, wo die Leichterung geschieht, Anzeige davon machen. Jeder Verstoß gegen die Vorschriften dieses §. begründet den Verdacht einer Defraude gegen das Land-, Zoll- und Steuersystem des betreffenden Staats, und seine gesetzlichen Folgen.

§. 39. Die zur Legitimation des Schiffers an den Erhebungsstätten dienenden, in den vorstehenden §§. erwähnten Ladungs-Manifeste sollen, nach dem sub F. anliegenden und beispielsweise ausgefüllten Schema, unter Richtigkeitsattest der dazu von jedem Staate ernannten und den übrigen Staaten bekannt zu machenden Behörde, abgefaßt und in der Regel am Einladungsorte genommen werden. Schiffer jedoch, welche mit einer aus Seeschiffen unmittelbar gehobenen Ladung bei Bremen vorbei, aufwärts transitiren wollen, haben die Wahl, entweder an einem Ladungsplatze unterhalb Bremen oder erst zu Bremen selbst ihr Manifest sich ausstellen zu lassen.

Eine gleiche Wahl zwischen einer unterhalb Bremen oder zu Bremen befindlichen Behörde soll Schiffern, welche in die Weser einkommen und etwa mit ihrer Ladung, Bremen vorbei, aufwärts transitiren wollten, zustehen.

formy i postępuie nakoniec podług dotyczących powyższych przepisów.

§. 38. Wyładowania w ogole mogą tylko nastąpić w miarę deklaracyi manifestu z mieysca ładowania, albo gdy poźniey naybliżéy stykaiącéy się komorze została zmiana dotychczasowego zamiaru przez godne wiary oświadczenie uczynioną; zawsze iednak tylko na mieyscach prawem pozwolonych i pod dozorem do tego wyznaczonéy Władzy. Statek musi na stanowisku przybicia, aż do wyexpedyowania przez Władzę celną i poborową, bez zmiany mieysca, wyiąwszy widoczną nagłą potrzebę, stawać, które przecież w każdym razie ile możności winne być przyspieszone.

Jeżeli iest potrzebne umnieyszenie ciężaru, a maią być użyte statki nie należące do samegoż rzędu statków, więc sternicy powinni wprzód o tem naybliższą Władzę tego territorium, gdzie umnieyszenie ma mieysce, uwiadomić. Każde zboczenie od przepisu tego §. utwierdza podeyrzenie defraudacyi przeciw lądowemu systematowi celnemu i poborowemu dotyczącego państwa i prawnym iego skutkom.

§ 39. Do legitymacyi szypra na Komorach służące, w poprzedzaiących §§. wspomnione manifesta ładunkowe podług wzoru załączonego pod F. i dla przykładu wypełnionego, obok wierzytelnych zaświadczeń Władzy, maiącéy być do tego od każdego Rządu mianowanéy i innem państwom ogłoszonéy, winne być zrobione i zawsze z mieysca ładowania brane. Szypry iednakże, którzy bezpośrednio z okrętów morskich wziętym ładunkiem chcą przy Bremie w gorę rzeki transito przechodzić, maią wybór, albo na mieyscu ładowania niżéy Bremy, albo w Bremie kazać sobie manifesta wystawiać.

Podobnyż wybór mogą mieć szypry między Władzą będącą niżéy Bremy albo w saméy Bremie, którzy do Wezery wpływaią i może z swym ładunkiem około Bremy pod wodę transito płynąć chcą.

Am letzten Ausladungsorte wird, nach gehöriger Verifikation, das Manifest zu den Akten der angeordneten Behörde gegeben und daselbst aufbewahrt.

Der zur direkten Ueberladung in Seeschiffe, oder auch etwa zur eigenen Weiterführung in See oder über die Watten, stromabwärts transitirende Schiffer muß, bei 50 Rthlr. Strafe, entweder zu Bremen, oder an einem der unterhalb Bremen am Ufer befindlichen Ladungsplätze, sein Manifest bei der Behörde deponiren und der Schluß-Verifikation sich unterwerfen; wofür er jedoch, eben so wie in den vorgedachten Fällen bei der Auffahrt, etwanige Krahn- und Waagegebühren ausgenommen, nichts zu bezahlen hat.

Besteht die Ladung eines Schiffes in Holz, oder ist es ein Floß, so muß das Manifest ein genaues Verzeichniß aller bei sich führenden Stämme und andern Holzsorten, mit Bemerkung des kubischen Inhalts, enthalten.

§. 40. Jeder der kontrahirenden Staaten hat das Recht, Plätze innerhalb seines Gebiets zu bestimmen, an denen allein überhaupt angelegt werden darf, auch wenn von keiner Ab- oder Zuladung die Rede ist.

Jede Anlegung an einem nicht dazu verstatteten Orte — den einzigen Fall augenscheinlichen und sofort bei der nächsten Ortsbehörde des betreffenden Staats angemeldeten Nothstandes ausgenommen — begründet den Verdacht beabsichtigter Defraudation des innern Zoll- und Steuersystems, und seine gesetzlichen Folgen.

Von den in einem jeden Staate verstatteten Liege- und Ladeplätzen muß ein Verzeichniß in jeder Zollstätte des betreffenden Staates angeschlagen werden.

§. 41. Jeder der kontrahirenden Staaten hat das Recht, in Fällen, wo er für das Interesse seiner Landzölle oder Verbrauchssteuern es nützlich erachtet, innerhalb seines Gebiets, einen Begleiter auf transitirende Schiffe zu setzen. Doch darf aus Anwendung dieser Maaßregel für den Schiffer weder irgend ein durch gegenwärtige Akte nicht gerechtfertigter Aufenthalt, noch irgend eine Ausgabe, noch irgend eine nicht ohnehin schon ihn gesetzlich treffende Beschränkung erwachsen.

Na ostatniém mieyscu wyładowania, po przyzwoitém sprawdzeniu, oddany zostanie manifest do akt przynależnéy Władzy i u niéy zachowany.

Szyper, który aby prosto na okręty morskie, lub też sam daléy płynąć na morzu lub ustępach, prowadzi transito swóy statek, pod karą 50 tal. winien, albo w Bremie, albo na iedném niżéy Bremy przy brzegu będącém mieyscu ładowania, swe manifesta Władzy oddać i ostatecznemu sprawdzeniu poddać się, za co iednak, tak iak we wyżéy wzmiankowanych przypadkach przy płynieniu pod wodę, prócz opłat kieratu i wagi, nic nie płaci.

Jeżeli ładunek składa się z drzewa, albo ieżeli iest tryfta, więc manifest winien dokładny spis wszystkich kloców i innego gatunku drzewa, z wyrażeniem sześciennéy iego miąszości, zamykać.

§. 40. Każdy z umiawiaiących się Rządów ma prawo oznaczać mieysca w swym obwodzie, przy których iedynie w ogolności można przybiiać, nawet gdy nie masz wzmianki o ubraniu lub przybraniu.

Każde przybycie do mieysca niedozwolonego (iedyny przypadek oczywistego niebespieczeństwa wyiąwszy, który natychmiast naybliższéy Władzy dotyczącego państwa ma być doniesionym), utwierdza podeyrzenie umyślnéy defraudacyi wewnętrznego systematu celnego i poborowego oraz iego prawne skutki.

Spis mieysc do składania i ładowania od każdego Rządu dozwolonych, musi być na każdéy Komorze celnéy dotyczącego państwa, wywieszony.

§. 41. Każde z umawiaiących państw ma prawo w przypadkach, w których dla dobra cła kraiowego, albo podatku konsumpcyinego za pożyteczne osądzi, doda w swym obwodzie dozorcę do konwoiu statkom transito przechodzącym. Przecież nie ma z użycia tego kroku nieupowodowane wstrzymanie, ani iaki wydatek, ni też iakie nieprawne ograniczenie nastąpić.

Diejenigen Staaten, welche eine solche Begleitung für nöthig erachten, werden, wenn die Aufnahme oder die Entlassung der Begleiter an andern Punkten, als in den Zollstätten erforderlich ist, die Orte bekannt machen, wo solche erfolgen soll. Der Schiffer ist verpflichtet, dort anzulegen und, nach erfolgter Anmeldung, eine Stunde auf Ankunft oder Abgang der Begleiter zu warten.

IV. Von den Maßregeln gegen natürliche Schiffahrts-Hindernisse und Unglücksfälle.

§. 42. Alle Staaten, welche eine Hoheit über das Strombette der Weser ausüben, verpflichten sich, jeder in den Grenzen seines Gebiets, alle im Fahrwasser der Weser sich findenden Schiffahrtshindernisse, ohne allen Verzug, auf ihre Kosten wegräumen zu lassen, und keine die Sicherheit der Schiffahrt gefährdenden Strom- oder Uferbauten zu gestatten.

Für die Fälle, wo die gegenüberliegenden Ufer verschiedenen Landesherren gehören, sind die kontrahirenden Staaten übereingekommen, es bei der bisherigen Observanz zu lassen, vorkommende Beschwerden aber bei der Revisionskommission zur Sprache zu bringen.

§. 43. Sollte ein Schiff oder dessen Mannschaft verunglücken, sind die Ortsobrigkeiten verpflichtet, dafür zu sorgen, daß die erforderlichen Rettungs- und Sicherheitsanstalten, so schnell als möglich, getroffen werden.

Zu diesem Ende machen die kontrahirenden Staaten sich anheischig, die Lokalbehörden mit der nöthigen allgemeinen Instruktion im Voraus zu versehen, und die deshalb bestehenden besondern Verordnungen zu erneuern.

Sollte ein Strandrecht irgendwo an der Weser ausgeübt werden, so wird solches hierdurch für immer aufgehoben.

V. Vom Leinpfade.

§. 44. Alle Staaten, welche eine Hoheit über das Strombette der Weser ausüben, machen sich anheischig, eine besondere Sorgfalt darauf zu verwenden, daß auf ihrem Gebiete der Leinpfad überall in guten

Państwa poczytuiące podobne dozorowania za potrzebne, gdy przyięcie, albo uwolnienie dozorcy w innych punktach iak na Urzędach celnych iest konieczne, ogłoszą mieysca, które będą na to przeznaczone. Szyper iest obowiązany tam przybiiać i po zgłoszeniu się godzinę na przybycie, albo odeyście Dozorcy czekać.

IV. O środkach przeciw naturalnym przeszkodom żeglugi i szkodliwym przypadkom.

§. 42. Wszystkie Państwa panuiące nad korytem Wezery, obowiązuią się, każde w granicy swego obwodu, wszelkie przeszkody żeglugi na rzece Wezerze, niezwłocznie swym kosztem uprzątnąć i na żadne bespieczeństwu żeglugi grożące zabudowania nad brzegami nie pozwolą.

W przypadkach, gdzie naprzeciw leżące brzegi różnych maią panów, zgodziły się kontraktuiące strony zostawiać to. w dotychczasowym stanie; zdarzyć się iednak mogące zażalenia przedstawić rewizyiney Kommissyi.

§. 43. Gdyby statek, lub iego ludzie podpadli nieszczęściu, więc są mieyscowe Władze obowiązane o to się starać, aby potrzebne środki ratowania i bespiecznstwa, ile być może nayprędzey, nastąpiły.

Na ten koniec obowiązuią się kontraktuiące Państwa mieyscowe Władze potrzebnemi ogólnemi instrukcyami wcześnie opatrzyć i istnące w tym celu szczególne rozporządzenia odnowić.

Gdyby gdzie prawo zabierania wyrzuconych na brzeg rzeczy na Wezerze miało być wykonywane, to się ninieyszém na zawsze znosi.

V. O drodze linowey.

§. 44. Wszystkie Rządy panuiące nad korytem Wezery obowiązuią się szczególną troskliwość na to poświęcić, aby w ich obwodzie droga linowa wszędzie w dobrym była stanie,

Stand gesetzt, darin erhalten und, so oft es nöthig seyn wird, ohne einigen Aufschub, auf Kosten desjenigen, den es angeht, wieder hergestellt werde, damit in dieser Beziehung der Schiffahrt nie ein Hinderniß entgegenstehe.

§. 45. Hingegen sollen die Schiffer, bei eigner Verantwortlichkeit zum Schadensersatze und angemessener Polizeistrafe dafür haften, daß durch ihre Pferdetreiber vom Leinpfade überall kein anderer Gebrauch, als eben der zum Linienzuge erforderliche, gemacht, und auch in der Nachbarschaft desselben kein Schade verübt werde.

Sie haben die in dieser Hinsicht von den einzelnen Uferstaaten etwa zu erlassenden Spezial-Polizei-Reglements zu befolgen, welche übrigens mit keiner ausdrücklichen Bestimmung der gegenwärtigen Akte im Widerspruche stehen dürfen.

§. 46. Es wird gänzlich der freien Wahl der Schiffer überlassen, an welchen und bis zu welchen Orten, und von den Unterthanen welches der kontrahirenden Staaten, sie ihre Linienzugskräfte an Pferden oder Menschen in freier Vereinigung über den Gestellungspreis dingen wollen und können, mit einziger Ausnahme der diese Regel theilweise beschränkenden Bestimmung im §. 11. Nro. 6.

§. 47. Ob, wie in einigen der kontrahirenden Staaten bisher die Gewohnheit bestanden hat, die Linienzüge zur leichteren Verhütung und eventuell zur Taxation vorkommender Beschädigungen, durch Achtsleute auch fernerhin begleitet werden sollen, hängt zwar vom Ermessen jeden Uferstaats ab; doch ist vereinbaret, daß künftig durch solche Begleitung den Schiffern weder irgend eine Ausgabe, noch irgend ein Aufenthalt verursacht werden darf.

§. 48. Die Uebersetzung der Linienzugspferde von einem Ufer auf das andere, ist Sache des Schiffers, darf aber nur an den dazu verordneten Plätzen geschehen.

w nim utrzymywana i ile razy potrzeba bez naymnieyszéy odwłoki, na koszt tego, którego się dotycze znowu naprawioną została, by w tym względzie żegluga niedoznawała nigdy przeszkody.

§ 45. Przeciwnie maią szypry pod własną odpowiedzialnością za wynagrodzenie szkód i stósowną karę policyiną ręczyć, że przez ich poganiaczy koni nigdzie na drodze linowéy żadne inne użycie nie nastąpi, iak tylko do ciągnienia statków potrzebne, ani też w przyległości drogi linowéy żadna szkoda się nie stanie.

Winni podlegać mogącym w tym względzie być wydanym przez Rządy nadbrzeżne szczególnym policyinym regulaminom, które wreszcie nie mogą stać w sprzeczności z żadném wyraźnem postanowieniem ninieyszego aktu.

§. 46. Zostawia się zupełnie wyborow szyprów na i do których mieysc i od poddanych z którychkolwiek kontraktuiących Państw, brać do żeglugi pociąg w koniach lub ludziach w dowolném połączeniu i cenach iak się ugodzić chcą i mogą, z iedynym wyiątkiem to prawidło częściowo przez postanowienia w §. 11. Nro 6, ograniczaiącym.

§. 47. Czy, iak w niektórych kontraktuiących państwach dotąd był zwyczay, pas żeglugi dla łatwieyszego strzeżenia, a mianowicie otaxowania zdarzaiących się uszkodzeń przez dozorców ma być nadal doglądanym, zależy wprawdzie od uznania każdego Rządu, iednakże ugodzono się, aby na przyszłość przez podobne doglądania szypry ani wydatków, ani naymnieyszego wstrzymywania nie mieli.

§. 48. Przewożenie koni pociągowych z brzegu na brzeg, iest rzeczą szypra; może iednakże tylko nastąpić w mieyscach na to dozwolonych.

VI. Von den Nebenflüssen.

§. 49. Die Anwendung oder Ausdehnung der Bestimmungen dieser Konvention auf Nebenflüsse, welche das Gebiet verschiedener Staaten trennen oder durchströmen, so weit nicht besondere Umstände entgegenstehen, bleibt den betreffenden Staaten zum besonderen Abkommen überlassen.

VII. Von Ausführung der Weser-Schiffahrts-Akte und künftiger Revision derselben.

§. 50. So weit durch gegenwärtige Konvention Bestimmungen getroffen sind, hat es bei denselben, ohne Rücksicht auf bisher bestehende Spezial-Verträge, Gesetze, Verordnungen, Privilegien und Gebräuche, sein alleiniges Bewenden.

§. 51. Diese Schiffahrts-Akte soll, nach erfolgter Ratifikation, von allen kontrahirenden Staaten öffentlich durch den Druck bekannt gemacht werden, und mit dem 1. März in volle Wirksamkeit treten.

§. 52. Ein im Ort des Zollamts oder möglichst nahe wohnender, dem richterlichen Dienste vorstehender Beamter, soll zur summarischen Behandlung und Entscheidung folgender Gegenstände bestellt und verpflichtet werden:

1) über alle Zoll-Kontraventionen und die hierdurch verwirkten Strafen, in sofern der Schiffer derselben sich nicht freiwillig unterwirft;

2) über Streitigkeiten wegen Zahlung der Zoll-, Krahn-, Waage-, Hafen und dergleichen Gebühren und deren Betrag;

3) über die von Privatpersonen unternommene Hemmung des Leinpfades;

4) über die beim Schiffsziehen veranlaßte Beschädigung an Wiesen und Feldern, so wie überhaupt jeden Schaden, den Flößer oder Schiffer während der Fahrt oder beim Anlanden durch ihre Fahrlässigkeit Andern verursacht haben möchten;

VI. O rzekach pobocznych.

§. 49. Użycie albo rozciągnienie postanowień ninieyszego układu do rzek pobocznych, które obwód różnych państw rozdzielaią lub przerzynaią, iak daleko szczególne okoliczności nie są na przeszkodzie, zostawia się oddzielnéy ugodzie dotyczących Państw.

VII. O wychowaniu aktu spławu na Wezerze i przyszłéy iego rewizyi.

§. 50. Jak daleko przez ninieyszą konwencyą postanowienia są uczynione, maią wyłącznie być zachowywane bez względu na dotąd istnące układy, prawa, rozporządzenia, przywileie i zwyczaie.

§. 51. Ten akt żeglugi po nastąpionéy weryfikacyi, od wszystkich umawiaiących się stron, ma być drukiem publicznie ogłoszonym i z pierwszym Marca 1824 zupełnéy nabrać mocy.

§. 52. W mieyscu Komory, lub ile można blisko niéy mieszkaiący i pełniący obowiązki sędziego Urzędnik, ma być postanowiony i do ogólnego obrabiania i rozstrzygania następuiących przedmiotów zobowiązany:

1) Wszelkie przemycenia i przez nie ściągnione kary, skoro szyper dobrowolnie im się nie podda;

2) Spory o płacenie cła, składowego, wagi, portowego i tym podobnych należytości i ich ilości;

3) Wstrzymywania przez prywatnych na drodze linowéy;

4) Zrządzone przy ciągnieniu statku szkody na łąkach, polach, iakoteż w ogólności każda szkoda innym przez szypra w czasie żeglugi lub przybiiania zrobiona;

5) über den Betrag der Bergelöhne und anderen Hülfsvergütigungen in Unglücksfällen, in sofern die Interessenten darüber nicht einig sind.

Namen und Wohnort des Zollrichters sollen in der Zollstätte angeschlagen werden.

§. 53. Auch verbinden sich die kontrahirenden Staaten, den dazu angeordneten Zollbeamten und Zollrichtern die Weisung zu ertheilen, daß, wenn ein oder mehrere Zollbeamten eines der andern Staaten bei ihnen darauf antragen sollten, die Schiffer anzuhalten, um die Nachbezahlung der umgangenen Gebühren zu bewirken, welche, im Falle eines Widerspruchs von Seiten des Schiffers, immer nur auf den Grund der Entscheidung eines kompetenten Zollrichters erfolgen kann, diesem Ansuchen gewillfahret werden soll; so wie auch, auf Verlangen, die Resultate der vorgenommenen Revisionen längst des ganzen Weserstroms, und jede andere gewünschte Auskunft einander bereitwilligst mitzutheilen.

§. 54. Nachdem gegenwärtige Konvention in Wirksamkeit getreten seyn wird, soll sich von Zeit zu Zeit eine Revisions-Kommission in irgend einer der an der Weser belegenen Städte vereinigen, zu welcher von jedem der kontrahirenden Staaten ein Bevollmächtigter delegirt, und deren Vorsitz durch Stimmenmehrheit bestimmt wird. Der Zweck und die Wirksamkeit dieser Revisions-Kommission sind, sich von der vollständigen Beobachtung der gegenwärtigen Konvention zu überzeugen, und einen bleibenden Vereinigungspunkt zwischen den kontrahirenden Staaten zu bilden, um Abstellung von Beschwerden zu veranlassen, auch Veranstaltungen und Maaßregeln, welche, nach neuerer Erfahrung, Handel und Schiffahrt ferner erleichtern können, zu berathen. Diese wird jeder Bevollmächtigte bei seiner Regierung, zur Bewirkung eines Beschlusses, in Vorschlag bringen. Die erste dieser Revisions-Kommissionen wird unmittelbar nach Ablauf des ersten Jahres der Wirksamkeit dieser Akte, zu Bremen sich versammeln; Zeit und Ort der nächstfolgenden aber, jedesmal durch die nächst vorhergehende bestimmt werden.

5) Ilość brzegowego i innych wynagrodzeń w nieszczęśliwych przypadkach, skoro strony pogodzić się nie mogą.

Nazwisko i mieszkanie Sędziego celnego ma być na Komorze wywieszone.

§. 53. Także obowiązuią się kontraktuiące Państwa dać polecenie przeznaczonemu na to Urzędnikowi, że ieżeliby ieden lub więcéy officyalistów celnych którego z Państw miał u niego wnosić o zatrzymanie szyprów w celu uzyskania zapłaty przemyconych należytości, w przypadku, gdyby szyper był temu sprzeciwny, zawsze na mocy rozstrzygnienia tegoż celnego Sędziego stać się to tylko może, aby temu wezwaniu zadosyć uczynił; iakoteż, gdy nastąpi żądanie o wypadek z przedsięwziętych rewizyi wzdłuż całéy Wezery, lub o iakiekolwiek obiaśnienia, aby nawzaiem chętnie ich sobie udzielano.

§. 54. Skoro ninieysza umowa moc swoią otrzyma, ma się czasami w którychkolwiek nad Wezerą położonych Państwach zgromadzać Kommissya rewizyina, do któréy od każdego z kontraktuiących Rządów winien został wysłany Pełnomocnik, a tych pierwszeństwo rozstrzygnie się przez większość głosów. Zamiarem i czynnością téy Kommissyi rewizyinéy iest, przekonywać się o zupełném przestrzeganiu ninieyszéy konwencyi i zrządzić trwałe połączenie między kontraktuiącemi Państwami, aby oddalać powody użalenia i przedsiębrać rozporządzenia i środki, które podług nowych doświadczeń handel i żeglugę ułatwiaią. To każdy z Pełnomocników swemu Rządowi dla otrzymania decyzyi proiektować będzie. Pierwsza z tych rewizyinych Kommissyi, po upłynieniu roku wykonywania ninieyszego aktu, zgromadzi się bezpośrednio w Bremie. Zaś czas i mieysce po niéy następuiących, zawsze przez naypóźniéy odbytą oznaczony będzie.

§. 55. Die vorbehaltenen Ratifikationen des gegenwärtigen Vertrages sollen spätstens binnen 3 Monaten vom heutigen Tage an gerechnet, gegen einander ausgewechselt werden.

Zu Urkund dessen ist diese Schiffahrts-Akte von sämmtlichen Bevollmächtigten ihrer Allerhöchsten, Höchsten und Hohen Kommittenten unterzeichnet, und mit ihren Privatsiegeln bedruckt worden.

So geschehen, Minden den 10. September 1823.

(L. S.) Dr. Carl Wilhelm Koppe.

(L. S.) Joh. Fried. Wilh. Heiliger.
(für Hannover.)

(L. S.) Dr. Wilh. Ludw. Schrader.

(L. S.) Joh. Friedr. Wilh. Heiliger.
(für Braunschweig.)

(L. S.) Carl Fried. Ferd. Suden.

(L. S.) Joh. Friedr. Wilh. Heiliger.
(für Lippe)

(L. S.) Dr. Friedr. Wilh. Heineken.

Dieser Vertrag ist von Sr. Majestät dem Könige am 22. November v. J. ratifizirt worden und die Ratifikations-Urkunden sind demnächst zu Minden am 14. d. M., nach Maaßgabe eines darüber abgehaltenen Protokolls, ausgewechselt worden.

Berlin, den 28. Januar 1824.

Königlich-Preußisches Ministerium der auswärtigen Angelegenheiten.

von Bernstorff.

§. 55. Zastrzeżone ratyfikacye ninieyszéy ugody, maią naydaléy w trzy miesiące od dnia dzisieyszego rachuiąc, wzaiemnie być wymienione.

Dla wiary iest ninieyszy akt żeglugi od wszystkich Pełnomocników ich Nayiaśnieyszych, naywyższych i wysokich Mocodawców podpisany i rodową ich pieczęcią stwierdzony.

Działo się w Mindzie d. 10. Września 1823.

(L. S.) *Dr. Kar. Wilh. Koppe.*

(L. S.) *Jan Fryd. Wilh. Heiliger.*
(za Hannower.)

(L. S.) *Dr. Wilh. Ludwig Schrader.*

(L. S.) *Jan Fryd. Wilhelm Heiliger.*
(za Brunszwik.)

L. S.) *Kar. Fryd. Ferd. Suden.*

(L. S.) *Jan Fryd. Wilh. Heiliger.*
(Za Lippe.)

(L. S.) *Dr. Fryd. Wilh. Heineken.*

Ugoda ninieysza iest od Nayiaśnieyszego Króla na dniu 22. Listopada r. p. ratyfikowana i ratyfikacye w skutek tego w Mindzie 14. t. m. podług w tym względzie zrobionego protokułu, wymienione zostały.

Berlin d. 28. Stycznia 1824.

Królewsko-Pruskie Ministerstwo spraw zagranicznych

Bernstorff.

Anlage A.

Verhältnisse

der

im §. 12. gegebenen Längenmaaß- und Gewichts-Bestimmungen.

Der Bremer Fuß verhält sich zum	Preußischen Fuße	13,913.	12,820.
	Rheinländischen	51.	47.
	Kalenbergischen oder Hannöverschen	1000.	991.
	Kurhessischen	187.	188.
	Braunschweigischen	986.	1000.
	Oldenburgischen	133.	130.
	Lippischen	1000.	1005.
Das Bremer Pfund verhält sich zum	Preußischen Pfunde	777.	827.
	Hannöverschen	490.	497.
	Kurhessischen	5057.	5190.
	Braunschweigischen	1000.	1068.
	Oldenburgischen	100.	103½.
	Lippischen	100.	107.

Annex A.

Stósunki

w §. 12. danych i oznaczonych miar i wag.

Stopa Bremeńska ma się do	Pruskiéy stopy	13,913.	12,820.
	Reńskiéy	51.	47.
	Kalenbergskiéy, albo Hanowerskiéy	1,000.	991.
	Haskiéy	187.	188.
	Brunszwikskiéy	986.	1,000.
	Oldenburgskiéy	133.	130.
	Lippeńskiéy	1,000.	1,005.
Funt Bremeński ma się do	Pruskiego funta	777.	827.
	Hanowerskiego	490.	497.
	Haskiego	5,057.	5,190.
	Brunszwikskiego	1,000.	1,068.
	Oldenburgskiego	100.	103½.
	Lippeńskiego	100.	107.

Anlage B.

Münz-Valvationstabelle
für
den Weser-Zoll-Empfang.

Nur nachbenannte Münzen und zwar die Silbermünzen zum nebenbenannten Werthe, ist jede Empfangsstätte bei Zahlung des Weserzolls anzunehmen verpflichtet, jedoch von denselben auch nur diejenigen, welche im Gebiete des Staates, dem sie angehöret, als Landesmünze koursiren.

A. Silbermünzen.	In Konventions-Münze. Rtlr	Gr	Pf.
1) Nach dem 18 Gulden-Fuße:			
Gulden oder ⅔tel	—	17	6
Holländische Gulden	—	13	—
Halbe Gulden oder ⅓ Stücke	—	8	9
Vier Groschen oder ⅙ Stücke	—	4	4
Zwei Groschen oder Vier Schillinge oder 1/12 Stücke	—	2	2
2) Nach dem 20 Gulden-Fuße:			
Speziesthaler (Oesterreichische, Sächsische und die ihnen gleich sind . .	1	8	—
Gulden oder 2/2 Stücke	—	16	—
Halbe Gulden oder ⅓ Stücke	—	8	—
Vier Groschen oder ⅙ Stücke	—	4	—
Zwei Groschen oder 1/12 Stücke	—	2	—
Zwanzig-Kreuzer-Stücke (Oesterreichische, Baiersche, Würtembergische) .	—	5	4
Zehn-Kreuzer-Stücke (Oesterreichische)	—	2	8
3) Nach dem 21 Gulden-Fuße:			
Alles Preußische Kurant von 1/1 Stücken bis incl. 1/12 Stücke mit einem Aufgelde von 5%.			

B. Goldmünzen.

Dukaten (Oesterreichische, Preußische, Holländische und andere zu 23 Krt. 8 Gr. fein).
Doppelte Dukaten (Oesterreichische und Kremnitzer).
Dukaten (Dänische und Mecklenburgische zu 22 Krt. 1 Gr. fein).
Pistolen, Friedrichsd'or, Georgsd'or, Augustsd'or, Louisd'or, (Preußische, Hannöversche, Braunschweigische, Altfranzösische, und die ihnen gleich sind).
Halbe dergleichen, doppelte dergleichen, Spanische einfache Pistolen, Spanische Doppien, Hannöversche Goldgulden.

Anmerkung.

1) 1/12 und 10 Kreuzer-Stücke werden nur bei Zahlungen unter einem Thaler, die Scheidemünze aller Uferstaaten wird nur zur Ausgleichung dessen, was in 1/12 oder 10 Kreuzerstücken nicht berichtigt werden kann, nach dem Verhältnißwerthe ihres Münzfußes zum Konventionsfuße, auswärtige Scheidemünze aber gar nicht angenommen.

2) Bei der großen und schnell wechselnden Veränderlichkeit des Goldkurses, kann der Tarif, zu welchem die Goldmünzen genommen werden dürfen, hier nicht ausgeworfen werden. Vielmehr bleibt jedem kontrahirenden Staate überlassen, denselben, den Umständen nach, für seine Empfangsstätten zu publiziren und abzuändern, doch muß der jedesmal gültige jederzeit auf jeder Empfangsstätte affigirt seyn.

Annex *B.*

Tabella wartości pieniężnéy
do
odbierania cła na Wezerze.

Tylko poniższe pieniądze, i to śrebrne pieniądze w obok wyrażonéy wartości, iest każdy Urząd celny przy opłacaniu cła na Wezerze brać obowiązany, iednakże z tych te tylko, które w obwodzie Państwa, do którego należą, iako kraiowe pieniądze kursuią.

A. Monety śrebrne.	W monecie konwencyinéy. Tal.	dgr.	fen.
1) Podług stopy 18sto-złotowéy:			
Złote, czyli nowe $\frac{2}{3}$	—	17	6
Holenderskie złote	—	13	—
Półzłotki czyli $\frac{1}{3}$ sztuki	—	8	9
Czteroosmakówki, czyli $\frac{1}{6}$ sztuki	—	4	4
Dwuosmakówki, czyli cztery szylingi, albo $\frac{1}{12}$ sztuki	—	2	2
2) Podług stopy 20sto-złotowéy:			
Species-Talar (Austryacki, Saski, i te, które im równe) . .	1	8	—
Złote, czyli $\frac{2}{3}$ sztuki	—	16	—
Półzłotki, czyli $\frac{1}{3}$ sztuki	—	8	—
Czteroosmakówki, czyli $\frac{1}{6}$ sztuki	—	4	—
Dwuosmakówki, czyli $\frac{1}{12}$ sztuki	—	2	—
Dwudziestokraycerówki (Austryackie, Bawarskie, Wirtembergskie) .	—	5	4
Dziesięciokraycerówki (Austryackie)	—	2	8
2) Podług stopy 21no-złotowéy:			
Wszelka Pruska gruba moneta od $\frac{1}{1}$ sztuki aż do inclus. $\frac{1}{12}$ sztuki z naddatkiem od 5$\frac{0}{0}$.			

B. Złote monety.

Dukaty (Austryackie, Pruskie, Holenderskie i inne po 23 krt. 8 dgr. przednie).
Podwóyne Dukaty (Austryackie i Kremnickie).
Dukaty (Duńskie i Meklenburgskie po 21 krt. 1 gr. przedn.)
Pistole, Frydrychsdory, Georgsdory, Augustdory, Luisdory (Pruskie, Hanowerskie, Brunszwikskie, Starofrancuskie i te, które im równe).
Połowy tychże, podwóyne tychże, Hiszpańskie Doppie, Hanowerskie Goldguldeny.

UWAGA.

1) Sztuki $\frac{1}{12}$ i 10 kraycerowe przyimowane tylko będą niżéy Talara, moneta zdawkowa tylko do wyrównywania tego, co $\frac{1}{12}$ lub 10 kraycer. sztukami opłaconém być nie może, w stósunku wartości ich stopy menniczněy do stopy konwencyinéy, zagraniczna zaś moneta zdawkowa wcale przyimowaną nie będzie.

2) Z powodu wielkiéy i prędko następuiącéy zmienności kursu złota, nie można tu zakreślić taryfy, podług któréy możnaby złoto przyimować. Owszem zostawia się każdemu rządowi kontraktuiącemu, ogłaszać i zmieniać takową dla swych urzędów poborowych w miarę okoliczności, wszelakoż ta, podług któréy ma być pobierano, zawsze w urzędzie wywieszoną być powinna.

Anlage C.

Verzeichniß

der

durch die Weser-Schiffahrtsakte beibehaltenen Zollstätten an der Weser, mit spezifizirter Angabe der daselbst zu erhebenden Zollsätze.

Bemerkung.

Nur bei den im §. 16. benannten und hier durch gesperrte Lettern bezeichneten Eilf Zollstätten ist vom jetzt an der Schiffer, in Beziehung auf Abgabenerhebung, anzuhalten verpflichtet. Zugleich sind aber die aufgehobenen und mit ihnen kombinirten Zollstätten deshalb wieder aufgeführt, weil in Fällen, wo das transitirende Schiff nicht bei allen früher bestandenen Zollstätten vorbeigeführt wird, auch nur für diejenigen, welche es wirklich passirt, der Zollsatz in nachstehendem Verhältnisse erhoben werden soll.

	Ist zu erheben vom Pfd. ß Brutto.	
A. Für Preußen.		
I. Zu Beverungen und zwar		
a) für Beverungen	11 Pf.	
b) „ Höxter	1 „	12 Pf. oder 1 Gr.
II. Zu Minden und zwar		
a) für Vlotho	12 Pf.	
b) „ Hausberge	11 „	
c) „ Minden	1 „	
d) „ Petershagen	12 „	
e) „ Schlüsselburg	11 „	47 Pf. oder 3 Gr. 11 Pf.
B. Für Hannover.		
I. Zu Lauenförde, aber blos in der Niederfuhr, die Ausfuhr ist daselbst in der Regel frei, und zwar		
a) für Lauenförde	12 Pf.	
b) „ Polle	6 „	
c) „ Grohnde	7 „	
d) „ Ohsee	6 „	
e) „ Hameln	38 „	69 Pf. oder 5 Gr. 9 Pf.

Wird Lauenförde in der Niederfuhr nicht berührt, sondern nur Polle, Grohnde, Ohsee, und Hameln, einzeln oder sämmtlich, so wird zu Hameln, als beibehaltener Zollstätte, der vorbemerkte Zollsatz sowohl für Hameln als für die berührten eingegangenen Zollstätten erhoben; und eben so wird im entgegengesetzten Falle derselbe Zollsatz zu Lauenförde

Annex C.

S p i s

aktem żeglugi na Wezerze utrzymanych Komor, z obrachowaniem pobierać się tam maiących opłat celnych.

U W A G A.

Tylko przy wymienionych w §. 16. i tu wyrażonych iedenastu Komorach obowiązany iest szyper zatrzymywać się dla opłacenia podatku. Zarazem wymienione są zniesione, i połączone z niemi Komory, dla tego, albowiem w przypadkach, gdzie przechodzący transito okręt nie będzie prowadzony na wszystkie dawnieysze Komory, także tylko dla tych, przez które rzeczywiście przechodzi, opłata celna w poniższym stósunku ma być pobieraną.

	Ma się pobierać od ff. β brutto.	
A. D l a P r u s s.		
I. W Beverungen i wprawdzie:		
a) dla Beverungen	11 fen.	
b) — Höxter	1 —	12 fen. czyli 1 gr.
II. W Mindzie i wprawdzie:		
a) dla Vlotho	12 fen.	
b) — Hausberge	11 —	
c) — Mindy	1 —	
d) — Petershagen	12 —	
e) — Schlüsseburg	11 —	47 fen. czyli 3 gr. 11 fe.
B. D l a H a n n o w e r u:		
I. W Lauenförde, lecz tylko płynąc z wodą, pod wodę płynie się zawsze wolno, i wprawdzie:		
a) dla Lauenförde	12 fen.	
b) — Polle	6 —	
c) — Grohnde	7 —	
d) — Ohsee	6 —	
e) — Hameln.	38 —	69 fen. czyli 5 gr. 9 fen.

Jeżeli płynąc z wodą nie przebywa się przez Lauenförde, lecz tylko przez Polle, Grohnde, Ohsee i Hameln, poiedyńczo lub przez wszystkie, naówczas w Hameln, iako utrzymanéy Komorze, pobiera się powyższa opłata celna dla Hameln, iako też dla dotkniętych zniesionych Komor; i równie

ausnahmsweise in der Ausfuhr erhoben, wenn Hameln nicht berührt wird, sondern Lauenförde entweder allein, oder auch zugleich mit einer oder mehreren der zwischenliegenden eingegangenen Zollstätten.

Ist zu erheben vom Pfd. ß Brutto.

II. Zu Hameln, aber blos in der Ausfuhr, die Niederfuhr ist in der Regel daselbst frei, und zwar:

a) für Hameln	38 Pf.	
b) " Ohsee	6 "	
c) " Grohnde	7 "	
d) " Polle	6 "	
e) " Lauenförde	12 "	69 Pf. oder 5 Gr. 9 Pf.

Wird Hameln in der Ausfuhr nicht berührt, sondern nur Ohsee, Grohnde, Polle und Lauenförde, einzeln oder sämmtlich, so wird zu Lauenförde, als beibehaltener Zollstätte, der nebengesetzte Zollsatz sowohl für Lauenförde, als für die berührten eingegangenen Zollstätten erhoben; und eben so wird im entgegengesetzten Falle derselbe Zollsatz zu Hameln ausnahmsweise in der Niederfuhr erhoben, wenn Lauenförde nicht berührt wird, sondern Hameln entweder allein oder auch zugleich mit einer oder mehreren der zwischenliegenden eingegangenen Zollstätten.

III. Zu Stolzenau, aber blos in der Niederfuhr, die Ausfuhr ist in der Regel daselbst frei, und zwar:

a) für Stolzenau	8 Pf.	
b) " Landsbergen	8 "	
c) " Nienburg	8 "	
d) " Hoya	8 "	
e) " Intschede	11 "	
f) " Dreye	14 "	57 Pf. oder 4 Gr. 9 Pf.

Wird Stolzenau in der Niederfuhr nicht berührt, sondern nur Landsbergen, Nienburg, Hoya, Intschede und Dreye einzeln oder sämmtlich; so wird der nebengesetzte Zollsatz zu Dreye, als beibehaltener Zollstätte, sowohl für Dreye, als für die berührten eingegangenen Zollstätten erhoben; und eben so wird im entgegensetzten Falle derselbe Zollsatz zu Stolzenau ausnahmsweise in der Ausfuhr erhoben, wenn Dreye nicht berührt wird, sondern Stolzenau entweder allein oder auch zugleich mit einer oder mehreren der zwischenliegenden eingegangenen Zollstätten.

IV. Zu Dreye, aber blos in der Ausfuhr, die Niederfuhr ist in der Regel daselbst frei, und zwar:

a) für Dreye	14 Pf.	
b) " Intschede	11 "	
c) " Hoya	8 "	
d) " Nienburg	8 "	
e) " Landsbergen	8 "	
f) " Stolzenau	8 "	57 Pf. oder 4 Gr. 9 Pf.

	Ma się pobierać od ff. β brutto.	
tak w przeciwnym razie ta sama opłata pobierać się będzie sposobem wyiątku w Lauenförde, płynąc pod wodę, nie dotykaiąc Hameln, lecz tylko albo same Lauenförde, lub też zarazem iednę lub więcéy pomiędzy niemi położonych a zniesionych komor.		
II. W Hameln, lecz tylko płynąc z wodą, płynąc pod wodę pospolicie nic się nie płaci, i wprawdzie:		
a) dla Hameln	38 fen.	
b) — Ohsee	6 —	
c) — Grohnde	7 —	
d) — Polle	6 —	
e) — Lauenförde	12 —	69 fen. czyli 5 gr. 9 fen.
Jeżeli płynąc pod wodę nieprzebywa się przez Hameln, lecz tylko przez Ohsee, Grohnde, Polle i Lauenförde, poiedyńczo lub przez wszystkie, tedy w Lauenförde, iako utrzymanéy komorze, pobierać się będzie wymieniona obok opłata celna tak dla Lauenförde, iako też za dotknięte zniesione komory; i równie tak w przeciwnym razie taż opłata pobieraną będzie sposobem wyiątku w Hameln płynąc z wodą, nie dotykaiąc Lauenförde, lecz albo same Hameln lub też zarazem iednę lub więcéy między niemi położonych komor zniesionych.		
III. W Stolzenau — ale tylko płynąc z wodą, pod wodę pospolicie nic się nie płaci — i wprawdzie:		
a) dla Stolzenau	8 fen.	
b) — Landsbergen	8 —	
c) — Nienburg	8 —	
d) — Hoya	8 —	
e) — Intschede	11 —	
f) — Dreye	14 —	57 fen. czyli 4 gr. 9 fen.
Jeżeli płynąc z wodą nie przebywa się przez Stolzenau, lecz tylko przez Landsbergen, Nienburg, Hoya, Intschede i Dreye, poiedyńczo lub przez wszystkie, tedy w Droye, iako utrzymanéy komorze, pobierać się będzie wymieniona obok opłata celna tak za Dreye, iako też za dotknięte zniesione komory; i równie tak w przeciwnym razie taż opłata pobieraną będzie sposobem wyiątku w Stolzenau gdy się płynie pod wodę, nie dotykaiąc Dreye, lecz albo same tylko Stolzenau, lub też zarazem iednę lub więcéy między niemi położonych komor zniesionych.		
IV. W Dreye, lecz tylko płynąc nad wodę, z wodą pospolicie nic się nie opłaca, i wprawdzie:		
a) dla Dreye	14 fen.	
b) — Intschede	11 —	
c) — Hoya	8 —	
d) — Nienburg	8 —	
e) — Landsbergen	8 —	
f) — Stolzenau	8 —	57 fen. czyli 4 gr. 9 fen.

	Ist zu erheben vom Pfd. ß Brutto.	
Wird Dreye in der Ausfuhr nicht berührt, sondern nur Intschede, Hoya, Nienburg, Landsbergen und Stolzenau, einzeln oder sämmtlich (wie solches namentlich mit den zu Hutbergen einzuladenden und aufwärts gehenden Gütern der Fall ist), so wird der nebengesetzte Zollsatz zu Stolzenau, als beibehaltener Zollstätte, sowohl für Stolzenau, als für die berührten eingegangenen Zollstätten erhoben; und eben so wird im entgegengesetzten Falle derselbe Zollsatz zu Dreye ausnahmsweise in der Niederfuhr erhoben, wenn Stolzenau nicht berührt wird, sondern Dreye entweder allein, oder auch zugleich mit einer oder mehreren der zwischenliegenden eingegangenen Zollstätten.		
C. Für Kurhessen.		
I. Zu Gießelwerder	15 Pf.	
II. Zu Rinteln (für Rumbeck und Rinteln zusammen genommen) . .	26 "	41 Pf. od. 3 Gr. 5 Pf.
D. Für Braunschweig.		
Zu Holzminden	. . .	16 Pf. od. 1 Gr. 4 Pf.
E. Für Lippe.		
Zu Erder	. . .	13 Pf. od. 1 Gr. 1 Pf.
F. Für Bremen.		
Zu Bremen	. . .	60 Pf. od. 5 Gr.

Recapitulation.

	Ist zu erheben vom Pfd. ß Brutto bei den einzelnen Zollstätten. Rthlr.	Gr.	Pf.	überhaupt. Rthlr.	Gr.	Pf.
Für Preußen.						
Zu Beverungen	—	1	—			
Zu Minden	—	3	11	—	4	11
Für Hannover.						
Zu Lauenförde oder Hameln	—	5	9			
Zu Stolzenau oder Dreye	—	4	9	—	10	6
Für Kurhessen.						
Zu Gießelwerder	—	1	3			
Zu Rinteln	—	2	2	—	3	5
Für Braunschweig zu Holzminden	—	1	4	—	1	4
Für Lippe zu Erder	—	1	1	—	1	1
Für Bremen zu Bremen	—	5	—	—	5	—
Zusammen				1	2	3

Jeżeli płynąc pod wodę nie przebywa się przez Dreye, lecz tylko przez Intschede, Hoya, Nienburg, Landsbergen i Stolzenau, poiedyńczo lub przez wszystkie (iak to mianowicie dzieie się z ładowanemi w Hutbergen i pod wodę idącemi towarami, tedy w Stolzenau, iako w utrzymanéy Komorze, pobierać się będzie obok wymieniona opłata celna tak za Stolzenau, iako też za dotknięte zniesione Komory; i równie tak w przeciwnym razie taż opłata pobieraną będzie sposobem wyiątku w Dreye, gdy się płynie z wodą nie dotykaiąc Stolzenau, lecz tylko albo same Dreye, lub też zarazem iednę lub więcéy Komor zniesionych.

	Ma się pobierać od ff. β brutto.	
C. Dla Hassyi Elektoralnéy.		
I. W Giesselwerder	15 fen.	
II. W Rinteln (dla Rumbeck i Rinteln razem) . , .	26 —	41 fen. cz.
		3 dgr. 5 fg.
D. Dla Braunszweig.		
W Holzminden	. . .	16 fen. cz.
		1 dgr. 4 fg.
E. Dla Lippe.		
W Erder	. . .	13 fen. cz.
		1 dgr. 1 fg.
F. Dla Bremy.		
W Bremie	. . .	60 fen. cz.
		5 dgr.

Rekapitulacya.

	Pobierać się ma od ff. β brutto na poiedynczych Komorach. Tal.	dgr.	fen.	ogółem. Tal.	dgr.	fen.
Dla Pruss.						
W Bewerungen	—	1	—			
W Mindzie	—	3	11	—	4	11
Dla Hannoweru.						
W Lauenförde lub Hameln	—	5	9			
W Stolzenau lub Dreye	—	4	9	—	10	6
Dla Hassyi Elektoralnéy.						
W Giesselwerder	—	1	3			
W Rinteln	—	2	2	—	3	5
Dla Braunszweig w Holzminden	—	1	4	—	1	4
Dla Lippe w Erder	—	1	1	—	1	1
Dla Bremy w Bremie	—	5	—	—	5	—
Ogółem				1	2	3

Anlage D.

Normal-Gewichts-Tabelle
zur
Berechnung des Weserzolls.

a. Flüssige Waaren.

Alles Brutto oder mit der einfachen gewöhnlichen Fastage ohne Ueberfaß, das Viertel zu 365 Französischen Kubikzoll Inhalt, das Schiffspfund zu 300 Pfund Bremer Gewicht.

		Pfd. ß	Pfd.
Arrak und	ein Anker zu fünf Viertel	—	92
Rum	⸗ Viertel Legel zu 18 Viertel	1	31
	⸗ Ohm oder Tierce zu 20 Viertel	1	68
	⸗ Oxhoft zu 30 bis 32 dito	1	270
	⸗ halb Legel zu 36 dito	2	62
	⸗ Faß zu 50 dito	3	20
	⸗ Both, Puncheon, kleine Piepe zu 60 Viertel	3	204
	⸗ Legel, Mittel⸗Piepe zu 70 Viertel	4	88
	eine große Piepe zu 80 Viertel	4	272
Baumöl,	die ordinaire Piepe	2	209
	die große Piepe, Both zu 13 bis 14 Barili	3	50
	⸗ Stampe zu 236 Gallons	6	53
Bier, Englisches,	das Faß, Bärrel, zu 36 Gallons	1	118
	⸗ Oxhoft ⸗ ⸗ 54 ⸗	2	26
	die Piepe ⸗ ⸗ 180 ⸗	6	288
Bier, Bremer und anderes,	die Tonne zu 14 Viertel	—	258
	das halbe Faß ⸗ 26 dito	1	178
	das Faß (Tonne) ⸗ 56 dito	3	130
Blut, das Viertel		—	20
Branntwein wie Arrak.			
Essig,	ein Anker zu 5 Viertel	—	92
	eine Tonne ⸗ 15 dito	—	276
	ein Oxhoft ⸗ 30 — 32 dito	1	270
	⸗ Both, Piepe zu 60 dito	3	204
Hanf⸗, Lein⸗ und Rüböl ꝛc., wie Baumöl.			
Lauge, wie Essig			
Milch, wie Bremer Bier.			
Seife, grüne, die kleine Tonne oder das Viertel		—	68
Theer die Tonne		1	26

Annex *D*.

Normalna tabella wagi do obliczania cła na Wezerze.

a. Towary płynne.

Wszystko brutto lub z poiedyńczém zwyczayném opakowaniem bez zwierzchniego naczynia, viertel o 365 Francuskich cali obiętości, szyffunt z 300 funtów wagi Bremeńskiéy.

		ff β	ff.
Arrak i Rum	ankier z 5 ćwierci	—	92
	naczynie Viertellegel z 18 ćwierci	1	31
	— Ohm czyli Tierce z 20 dito	1	68
	— Oxet z 30 do 32 dito	1	270
	— pół Legel z 36 dito	2	62
	— Fasa z 50 dito	3	20
	— Both, Puncheon, mała beczka Piepe z 60 ćwierci	3	204
	— Legel, średnia Piepe z 70 ćwierci	4	88
	— wielka Piepe z 80 dito	4	272
Oliwa,	ordynar. Piepe	2	209
	wielka Piepe, Both z 13 — 14 barył	3	50
	Stampe z 236 gallon	6	53
Piwo,	Angielskie, fassa, barrel, z 36 gallon	1	118
	Oxet z 54 dito	2	26
	Piepe z 180 dito	6	288
Piwo,	Bremeńskie i inne, beczka z 14 ćwierci	—	258
	połfasa z 26 dito	1	178
	fasa (beczka) z 56 dito	3	130
Krew,	ćwierć	—	20
Wodka iak Arak.			
Ocet,	ankier z 5 ćwierci	—	92
	beczka z 15 dito	—	276
	oxet z 30 32 dito	1	270
	Both, Piepe z 60 dito	3	204
Oley konopny, lniany i rzepikowy etc. iak oliwa			
Ług iak ocet.			
Mleko, iak piwo Bremeńskie.			
Mydło,	**zielone, mała beczka czyli ćwiartka**	—	68
Smoła,	**beczka**	1	26

	Pfd.	ß Pfd.
Thran, die Tonne von 216 Pfund netto	—	264
„ Quartele (Oxhoft) zu 2 Tonnen	1	227
„ Piepe „ 4 dito	3	70
„ Stampe (Both) „ 8 dito	6	130
Wasser, Egersches, Fachinger, Selteser, Spaaer, die hundert Krüge brutto	1	100
„ Pyrmonter, Driburger, Wildunger rc. die hundert Flaschen mit Korb	1	50
„ Pyrmonter, Driburger, Wildunger rc. die 100 Pimpen halbe Flaschen mit Korb	—	176
„ Köllnisches, die 12 Gläser mit Kistchen, ohne Ueberkiste	—	6
Wein aller Art, ein Anker zu 5 Bremer Viertel	—	92
„ Eimer „ 10 dito	—	184
„ Ohm „ 20 dito	1	68
„ Oxhoft zu 30 — 32 Bremer Viertel	1	270
„ großes Oxhoft von Bayonne rc. 42 Bremer Viertel	2	173
„ Faß zu 50 Bremer Viertel	3	20
die Piepe zu 65 — 66 Bremer Viertel	4	5
ein Fuder zu 120 Bremer Viertel	7	108
„ Stückfaß zu 100 dito	9	244

b. Früchte.

Der Bremer Scheffel (wovon 40 auf die Bremer Last) 3585 französische Kubickzoll haltend.
40 Bremer Scheffel = $52\frac{3}{4}$ Berliner.

	Pfd.	ß Pfd.		Pfd.	ß Pfd.
Bohnen	—	140	Obst, gedörrete Birnen	—	79
Buchweitzen	—	96	„ „ Kirschen	—	121
Erbsen	—	131	„ „ Pflaumen	—	117
Gerste	—	86	„ grünes aller Art	—	94
dito Graupen und Grütze	—	105	Roggen	—	106
Hafer	—	67	dito Mehl	—	103
dito Graupen und Grütze	—	71	Saamen, Hanf=	—	73
Hirse	—	103	dito Rüb= und andere Sorten	—	92
Linsen	—	123	Weizen	—	113
Malz	—	83	dito Mehl	—	110
Nüsse	—	86	Wicken	—	126
Obst, gedörrete Aepfel	—	52			

c. Holzarten und Brennmaterialien.

a) Von allen Sorten Schiffs=, Zimmer=, Bau= und anderm Nutzholze, Sägeblöcken, stärkern Stangen und dgl., so wie von Planken, Bohlen, Brettern, und gesägten Latten:

		ſſ. β	ſſ.
Tran,	beczka z 216 funt. netto	—	264
	kwartele (oxet) z 2 beczek	1	227
	Piepe z 4 —	3	70
	Stampe (Both) z 8 —	6	130
Woda,	egierska, fachingerska, selterska, spaaerska, 100 baniek brutto	1	100
—	Pyrmontska, driburgerska, wildungerska, etc. 100 flaszek z koszem	1	50
—	Też same 100 pimp półbutelek z koszem	—	176
—	Kolońska, 12 śklanek z pudełkiem bez powierzchni	—	6
Wino	wszelkie, ankier z 5 ćwierci Bremeńskich	—	92
	wiadro z 10 dto.	—	184
	ohm z 20 dto.	1	68
	oxet z 30 — 32 dto.	1	270
	wielki oxet z Baionny etc. z 42 ćwierci Bremeńskich	2	173
	fasa z 50 ćwierci Brem.	3	20
	piepe z 65 — 66 dto.	4	5
	fura z 120 dto.	7	108
	wielka fasa z 160 dto.	9	244

b. Owoce.

Szefel Bremeński (z których 40 na łaszt Bremeński) 3585 francuzkich cali kubicznych zawieraiący. 40 szefle = $52\frac{3}{4}$ Berlińskich

	ſſ. β	ſſ.		ſſ. β	ſſ.
Boby	—	140	Owoc, suszone gruszki	—	79
Tatarka	—	96	— — wiśnie	—	121
Groch	—	131	— — śliwki	—	117
Jęczmień	—	86	— świeży, wszelaki	—	94
dto. krupy i kasza	—	105	Żyto	—	106
Owies	—	67	Mąka żytna	—	103
dto. krupy i kasza	—	71	Nasienie konopie	—	73
Proso	—	103	dto. rzepikowe i inne	—	92
Soczewica	—	123	Pszenica	—	113
Słod	—	83	Mąka pszenna	—	110
Orzechy	—	86	Wyka	—	126
Owoc, suszone iabłka	—	52			

c. Gatunki drzewa i materyały palne.

a) Wszelkich gatunków drzewa okrętowego, ciesielskiego, budynkowego i innego użytkowego, w klocach rzniętych, większych żerdziach i t. p. błankach, balach, tarcicach i rzniętych łatach:

Eichen-, Hainebuchen-, Aepfel- und Pflaumenholz, die 10 Bremer Kubikfuß		$1\frac{3}{10}$
Buchen-, Eschen- und Kirschbaumholz	desgl.	$1\frac{2}{10}$
Birken-, Birn-, Nuß- und Ulmenbaumholz	desgl.	$1\frac{1}{10}$
Espen-, Erlen-, Fichten-, Kiefern-, Tannen-, Linden-, Pappeln- und Weidenholz	desgl.	$\frac{9}{10}$

Anmerk. Planken, Bretter, Latten und kleine bearbeitete Bauholz-Sorten, können in ganzen Zwölftern, Kravelen, oder Lagen und Haufen, — unbearbeitete Zimmerstücke ꝛc. nach den Cottaschen Tafeln, im Durchschnitte u. s. w. gemessen und berechnet werden.

b)	Felgen, das Schock (60) 30zöllige	$2\frac{4}{10}$
	„ „ „ — 36 „	$3\frac{3}{10}$
	Speichen	$1\frac{3}{10}$
		Bremer Kubikfuß.
c)	Kandiskisten, komplette, die 100 Stück kleine	29
	dito dito „ 100 „ große	39
d)	Faßdauben und Stabholz $1\frac{1}{2}$ — 2 Zoll stark und 4 — 6 Zoll breit	
	248 Piepenstäbe . 67 — 70 Zoll lang	80
	372 Oxhoft . 55 — 58 „ „	97
	496 Tonnen . 45 — 48 „ „	104
	744 Oxhoft Bodenstäbe . 29 — 32 „ „	103
	922 Tonnen . 22 — 35 „ „	107

e) vom Faden- oder Klafterholze ꝛc. werden die in Haufen gemessenen 100 Kubikfuß nur gerechnet

von	2	3	4	5	6füßige.
Nutzholz in Klaftern	75	$73\frac{1}{2}$	72	70	68 Kubikfuß.
Brennholz in Kloben oder Scheiten	71	69	67	65	63 „
„ „ Stangen	60	57	54	51	48 „
„ „ Zacken oder Zweigen	56	52	48	44	40 „
„ „ Reisig, Bunden oder					30 — 35 dito
Bandholz nach Verhältniß der Stärke					45 — 55 dito

	Pfd. ß	Pfd.
Zaunpfähle, wie Stangen-Brennholz.		
f) Lohkuchen die 1000 Steine	4	100
g) Holzkohlen die 10 Kubikfuß	—	75
h) Holzasche (der Bremer Scheffel) unausgelaugte	—	73
dito dito ausgelaugte	—	130
i) Braunkohlen, die 10 Kubikfuß	—	280
k) Steinkohlen	1	36
l) Torf, die 1000 Soden oder Steine	3	75
„ die 10 Kubikfuß aufgeschüttet	—	225

dębowego, grabowego, gruszkowego i śliwkowego, 10 stop kubiczn. Bremeńskich .	$1\frac{3}{10}$
bukowego, iasionowego i wiśniowego . . dto. . .	$1\frac{2}{10}$
brzozowego, gruszkowego, orzechowego i więzowego dto. . . .	$1\frac{1}{10}$
osinowego, olszowego, sosnowego, iodłowego, lipowego, topolowego i wierzbowego . . dto. . .	$\frac{9}{10}$

Przypisek. Błanki, tarcice, łaty i drobne obrobione gatunki drzewa budowlanego mogą na tuziny, kopy, krawele i kupy — nieobrobione drzewo ciesielkie i t. d. podług tablic Kottaskich w średnicę i t. d. być mierzone i obrachowane.

b)	Dzwona do kół, kopa (60) 30calowe	$2\frac{4}{10}$
	— — — — 36	$3\frac{3}{10}$
	Sprychy, kopa	$1\frac{3}{10}$
		Stopy kubiczne Bremeńskie.
c)	Kisty do kandyżcukru, 100 sztuk małych	29
	dto. dto. 100 — wielkich	39
d)	Wanczos i klepki $1\frac{1}{2}$ do 2 cali grube a 4 — 6 szerokie . . .	
	248 klepek na naczynia Piepe 67 — 70 cali długości . .	80
	372 dto. na oxety . . 55 — 58 — — . . .	97
	496 dto. na beczki . . 45 — 48 — — . . .	104
	747 dto. na dna oxetów . 29 — 32 — — . . .	103
	922 dto. dto. beczek . 22 — 25 — — . . .	107

e) Drzewo w sążniach i t. d. mierzone w kupach rachuie się tylko 100 stóp kubicznych

	od 2	3	4	5	6stop.
Drzewo użytkowe w sążniach . . .	75	$73\frac{1}{2}$	72	70	68 stop kubicznych.
Drzewo opałowe w szczapach . . .	71	69	67	65	63 — —
dto. w żerdziach . . .	60	57	54	51	48 — —
dto. w gałęziach . . .	56	52	48	44	40 — —
dto. chruście					30 — 35 dto.
Drzewo na wiązanki w miarę miąższości . . .					45 — 55 dto.

		fl. β	fl.
	Pale do płotów, iak drzewo opałowe w żerdziach.		
f)	garbowiny, 1000 sztuk . . .	4	100
g)	węgle drzewne, 10 sto kubicznych	—	75
h)	popioł drzewny (szefel Bremeński) niewyługowany . . .	—	73
	dto. dto. wyługowany . . .	—	130
i)	węgle kopalne 10 stop kubicznych	—	280
k)	dto. kamienne	1	36
l)	torf, 1000 sztuk	3	75
	— 10 stóp kubicznych nakupione	—	225

d. Steinarten, Thon, Sand ꝛc.

			Pfd. ß	Pfd.
Kies, die	10	Kubikfuß	2	180
Pflastersteine	10	dito	2	240
Sand, weißer	10	dito	2	120
Sandstein, behauener	10	dito	3	200
unbehauener oder Bruchsteine in Haufen, die	10	dito	2	180
Pfeifenerde	10	dito	1	30
Töpfererde	10	dito	1	260
Mergel	10	dito	2	70
Vieh- und anderer Dünger	10	dito	1	30
Ziegel-, Backofensteine, 1000 Stück			54	—
„ Dachzeugen 1000 „			11	—
„ Mauersteine 1000 „			30	—
„ desgl. ungebrannte, 1000 Stück			35	—

e. Leere Gefäße.

	Pfd. ß	Pfd.
Ein Anker, Eimer	—	16
„ Doppel-Anker, Eimer, Biertonne	—	36
Eine Oel- und Thrantonne	—	39
„ Theertonne	—	93
Ein Ahm, Ohm, Tierce	—	48
„ Essig-Oxhoft, ½ Bierfaß	—	78
„ Oxhoft, ½ Both, Quartele	—	109
„ Bierfaß, Piepe	—	128
„ Both, Faß, große Piepe	—	155
„ Stückfaß, Stampe	—	217

Die Erhebungsämter werden zur vergleichenden Konstatirung eines Normalgewichts solcher Gegenstände, welche wegen sehr abweichender Benennungen, Verpackungsarten ꝛc. hier vorläufig noch nicht verzeichnet worden sind, jede paßliche Gelegenheit benutzen, und die Resultate in beglaubter Form registriren.

d. Gatunki kamieni, glina, piasek i t. d.

		ff. β	ff.
Głaz (zwyczayny kamień)	10 stop kubicznych	2	180
Kamienie brukowe	10 dto.	2	240
Piasek biały	10 dto.	2	120
Kamień piaskowy ciosany	10 dto.	3	200
— — nieciosany, lub łamany w kupach	10 dto.	2	180
Glina na lulki	10 dto.	1	30
Glina garncarska	10 dto.	1	260
Margiel	10 dto.	2	70
Mierzwa bydlęca	10 dto.	1	30
Cęgła: na piece, 1000 sztuk		54	—
dachówka 1000 —		11	—
do murowania 1000 sztuk		30	—
dto. niepalone 1000 sztuk		35	—

e. Próżne naczynia.

	ff. β	ff.
Ankier, wiadro	—	16
Dubeltowy Ankier, wiadro, beczka od piwa	—	29
Beczka od oliwy i tranu	—	39
— od smoły	—	93
Ahm, Ohm, Tierce	—	48
Oxet od octu, połowiczna beczka od piwa	—	78
Oxet, Półboth, Kwartela	—	109
Fasa od piwa, Piepe	—	128
Both, fasa, wielka Piepe	—	155
Fasa wielka, Stampe	—	217

Urzędy poborowe, dla porównawczego sprawdzania normalnéy wagi takich przedmiotów, które tu z przyczyny zbyt różniących się nazwisk, sposobów pakowania i t. d. nie zostały wymienione, korzystać będą z każdéy dogodnéy pory i wypisywać rezultata w formie wierzytelnéy.

Anlage E.

Preußen **Zollamt Minden.**

Journal pag. 20. Manifest Nro. 8.

Der Schiffer Bernhard Heinemann hat hier auf der Fahrt von Bremen nach Carlshafen von dem Hamelschen Schiffe Nro. 5 (vom Flosse bestehend aus ꝛc.)

Konventionsgeld:

heute an Weserzoh gezahlt . . . . 22 Thlr. 17 gGr. — Pf.

Geschrieben Zwei und Zwanzig Thaler siebzehn gute Groschen

und zwar in folgenden Münzsorten:

a) Sechs Sächsische Speziesthaler	—	—	—
b) Zwei Friedrichsd'or	—	—	—
c) Preußisch Kourant in $\frac{1}{1}$	—	—	—
d) in $\frac{1}{12}$ dergl.	—	—	—
e) in $\frac{1}{12}$ Hannöversche Konventionsmünze . .	—	—	—
f) Scheidemünze	—	—	—
Summa	22 Thlr.	17 gGr.	— Pf.

Minden, den 10. März 1824.

(Siegel des Zollamts.) N. N. Rendant. N. N. Kontrolleur.

Annex E.

Prussy **Komora Celna Minda.**

Dziennik str. 20. Manifest Nro. 8.

Szyper Bernhard Heinemann, w żegludze swéy z Bremy do Carlshafen opłacił tu dziś od statka Nro. 5. (tratwy złożonéy i t. d.)

Moneta konwencyina.

cła Wezery . . . . 22 Tal. 17 dgr. — fen.

Wyraźnie dwadzieścia dwa Talary siedmnaście dobrych groszy

i wprawdzie następnemi gatunkami monety:

a) Sześć Saskich Talarów Species . . .	—	—	—
b) Dwa Frydrychsdory	—	—	—
c) Kurant Pruski $\frac{1}{1}$	—	—	—
d) dito $\frac{1}{12}$	—	—	—
e) dito $\frac{1}{12}$ Hannow. monetą konw. . .	—	—	—
f) Zdawkową monetą	—	—	—
Summa	22 Tal.	17 dgr.	— fen.

Minda, dnia 10 Marca 1824.

(Pieczęć Komory celnéy.) N. N. Rendant. N. N. Kontrolleur.

Anlage F.

Jahrgang 1824. No. 28.

des Ausstellungsamts Bremen

Manifest

für den Schiffer Hans Heinrich Meier aus Bodenwerder zur Fahrt von Bremen nach Karlshafen, mit dem ihm zugehörigen Bocke (Hinterhange Bullen) No. 3. zu 40 Lasten ladungsfähig, besetzt mit Vier Mannspersonen.

Bemerkungen.

1) Es kann für jedes Fahrzeug ein besonderes Manifest genommen werden, oder auch nur ein gemeinschaftliches für jeden, aus den gewöhnlichen 3 Fahrzeugen bestehenden Schiffszug, nach Wahl des Schiffers. Jede Ab- oder Zuladung muß am Ab- oder Zuladungsorte der Manifeste nachgetragen werden.

2) Das Schema des Manifestes sich zu verschaffen und die Ausfüllung der Rubriken 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. — zu besorgen, ist Sache des Schiffers. Die Rubriken 8. 10. 11. 12. 13. — letztere so weit Stoff dazu vorhaden — werden von den betreffenden Behörden ausgefüllt.

3) Die Unterzeichnung des Ausstellungsamts am Einladungsorte geschieht unentgeldlich, auf den Grund sich verschaffter Ueberzeugung, daß wirklich die angegebenen Gegenstände nach Quantität und Qualität geladen sind.

4) Besteht das Manifest aus mehr als einem Bogen, so muß es paginirt, geheftet und der Faden mit dem öffentlichen Siegel des Ausstellungsamts angesiegelt seyn. Die als Anlagen dazu gehörenden Frachtbriefe müssen immer vollständig mit dem Manifeste produzirt werden. Der Schiffer wird wohl thun, sich jedesmal noch mit einem, gegen billige Abschreibegebühren vom Ausstellungsamte zu liefernden Duplikate des Manifestes zu versehen.

5) Die eigenhändige Unterschrift des Schiffers unter dem Manifeste macht ihn für Wahrheit und Vollständigkeit seiner darin enthaltenen Angaben verantwortlich.

6) Gegenwärtiges Manifest wird zu Karlshafen bei der Kurfürstlichen Behörde definitiv abgegeben und daselbst vorschriftsmäßig aufbewahrt.

Annex F.

Rocznik 1824. Nro. 28.

wydaiącego Urzędu w Bremie

Manifest

dla szypra Jana Henryka Meier z Bodenwerder na przeprawę z Bremy do Karlshafen, z należącym doń statkiem Nro. 3., obiętości ładunkowéy 40 łasztów, z osadą 4 męszczyzn.

UWAGI.

1) Wzięty być może manifest na każdy statek z osobna, lub też wspólny na cały rzęd z 3 statków złożony, podług woli szypra.

Wszelkie ubranie lub przybranie ładunku musi w przeznaczoném mieyscu być dopisywaném.

2) Do szypra należy starać się o wzor do manifestu i zapełnienie rubryk 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. Rubryki 8. 10. 11. 12. 13. — ostatnie ile potrzeba wymaga — Władze dotyczące zapełniaią.

3) Podpisanie urzędu wydaiącego w mieyscu ładowania następuie bezpłatnie na fundamencie przekonania się, że istotnie zadeklarowane obiekta in quali i quanto są ładowane.

4) Jeżeli manifest z więcéy niż iednego składa się arkuszy, powinien być paginowany, zeszyty, a nić pieczęcią publiczną wystawiaiącego tenże urzędu przypieczętowaną. Należące doń iako annexa listy fraktowe powinny zawsze w zupełności z manifestem być okazane. Dobrze szyper uczyni opatrzywszy się zawsze duplikatem manifestu, któren urząd za opłatą umiarkowanych należytości zaprzepisanie sporządzić każe.

5) Własnoręczny podpis szypra pod manifestem czyni go odpowiedzialnym za rzetelność i zupełność iego deklaracyi.

6) Ninieyszy manifest oddaie się ostatecznie w Karlshafen Władzy Elektorskiéy i zostaie tam w przepisaném zachowaniu.

1. Voller Name und Wohnort des Absenders.	2. Bestimmungsort und Empfänger.	3. Folge-Nummer des Frachtbriefs.	4. Der Kolli und Gebinde Benennung und Anzahl.	5. Zeichen und Nro.	6. Benennung der Waaren.
Peter Wilhelm Hartig zu Bremen.	Hameln, Johann Friedrich Liebermann	1.	1 Tonne.	H. L. 1.	Tabacksblätter.
			1 dito	H. L. 2.	desgl.
	auf Order niederzulegen daselbst.	2.	5 Tonnen.	o. I. — V.	Fabrizirter Taback.
Franz Hoppe zu Bremen.	Karlshafen, Wilhelm Georg Kreidel.	3.	1 Tonne.	W. G. K. 1.	Rohzucker.
			1 dito.	W. G. K. 2.	dito.
			1 dito.	W. G. K. 3	dito.
			1 dito.	W. G. K. 4.	dito.
	Minden, Diedrich Meier.	4.	1 Tonne.	D. M. 1.	Raffinirter Zucker.
			1 dito.	D. M. 2.	dito.
			1 dito.	D. M. 3.	dito.
Karl Stein zu Bremen.	Karlshafen, Friedrich Lasbusch.	5.	1 Oxhoft.	F. L. 1.	Franzwein.
		6.	1 Kiste in Leinen.	F. L. 1.	Seidenwaaren.
			1 dito.	F. L. 2.	dito.
		7.	1 Kiste in Matten.	L. K. 1.	Halbseidenwaaren.
			1 dito.	L. K. 2	dito.
			1 dito.	L. K. 3.	dito.
			1 dito.	L. K. 4.	dito.
		8.	1 Anker mit Oberfaß	L. I.	Arrak.
Ferdinand Dreier zu Bremen.	Vlotho, Heinrich Kelle.	9.	unverpackt.		Piepenstäbe.
	Derselbe, daselbst.	10.	desgleichen.		Steinkohlen.
		10.	22 Colli.		

Die Richtigkeit des Manifestes beglaubigt.
Bremen, den 6. Mai 1824.

Das Ausstellungs-Amt.

(L. S.) N. N.

7.	8.	9.		10.		11.	12.			13.
Maaß nach der		Gewicht nach der				Zahlt vom Normalsatze.	Zoll-Betrag in Konventions-Geld.			Bemerkungen.
Deklaration.	Revision.	Deklaration.		Revision.			Rthlr.	Gr.	Pf.	
....	....	$1\frac{2}{9}$ Pfd. β								
....	....	$1\frac{1}{9}$ ″	$2\frac{2}{3}$ Pfd. β	2 Pfd. β	122 Pfd.	$\frac{1}{1}$	—	—	—	
....	....	jede zu 400 Pfd.	$6\frac{2}{3}$ ″	6 ″	200 ″	$\frac{1}{1}$	—	—	—	
....	....	150 Pfd.								
....	....	155 ″								
....	....	148 ″								
....	....	147 ″	600 Pfd.	2 Pfd.	″ Pfd.	$\frac{1}{1}$	—	—	—	
....	....	275 Pfd.								
....	....	276 ″								
....	....	274 ″	825 Pfd.	2 ″	225 ″	$\frac{1}{1}$	—	—	—	
1 Oxhoft.	1 Oxhoft.	1 Pfd. β	260 Pfd.	1 Pfd. β	260 Pfd.	$\frac{1}{1}$	—	—	—	
		57 Pfd.								
		63 ″	120 Pfd.	″ ″	132 ″	$\frac{1}{1}$	—	—	—	
		160 Pfd.								
		156 ″								
		163 ″								
		161 ″	640 ″	2 ″	40 ″	$\frac{1}{1}$	—	—	—	
				″ ″	90 ″	$\frac{1}{1}$	—	—	—	
1 Anker.	1 Anker.	90 Pfd.								
500 Stück ad 70″ Länge, 160 Kb. Fuß.	richtig.	16 Pfd. β		16 Pfd. β	— Pfd.	$\frac{1}{4}$	—	—	—	
500 Balgen.	richtig.	$166\frac{2}{3}$ ″		166 ″	200 ″	$\frac{1}{24}$	—	—	—	
				201 Pfd. β	69 Pfd.					

Hans Heinrich Meier,

Schiffer.

1. Voller Name und Wohnort des Absenders.	2. Bestimmungsort und Empfänger.	3. Folge-Nummer des Frachtbriefs.	4. Der Kolli und Gebinde Benennung und Anzahl.	5. Der Kolli und Gebinde Zeichen und Nro.	6. Benennung der Waaren.
	Transport . . .	10.	22 Kolli.	. . . . . .	. . . .
Von vorstehender Ladung sind in Dreye verzollt					. . . .
Königl. Hannöversches Zollamt zu Dreye. N. N. Rendant.					
u. s. w.					
In Minden sind abgeladen nach Frachtbrief Nro. 4. drei Kolli					. . . .
	bleiben	9.	19.	. . . . . .	. . . .
In Minden sind verzollt ꝛc.					
In Vlotho sind abgeladen an unverpackten Waaren, nach Frachtbrief Nro. 10.		. . .	. . . .	. . . . . .	. . . .
	bleiben	8.	19.	. . . . . .	. . . .
In Rinteln sind verzollt ꝛc.					
In Hameln sind abgeladen nach Frachtbrief Nro. 1. und 2. Sieben Kolli		. . .	. . . .	. . . . . .	. . . .
	bleiben	6.	12.	. . . . . .	. . . .
In Hameln sind verzollt ꝛc.					
In Bodenwerder sind zugeladen:					
Philipp Hanke zu Bodenwerder.	Karlshafen, Georg Meier.	11.	1 Kiste.	G. M. 1.	Engl. Stahlwaaren.
			1 dito.	G. M. 2.	dito.
			1 dito.	G. M. 3.	dito.
	Summa . . .	7.	15 Kolli.		
In Holzminden sind verzollt ꝛc.					

7. Maaß nach der Deklaration.	8. Revision.	9. Gewicht nach der Deklaration.	10. Revision.	11. Zahlt vom Normalsatze.	12. Zoll-Betrag in Konventions-Geld. Rthlr.	Gr.	Pf.	13. Bemerkungen.
…………	…………	…………	201 Pfd. ß 69 Pf.					
…………	…………	…………	18 Pfd. ß 169 Pf.	$\frac{1}{1}$	3	19	3	
			16 = — =	$\frac{1}{4}$	—	19	8	
			166 = 200 =	$\frac{1}{24}$	1	10	2	
			201 Pf. ß 69 Pf		6	1	1	
…………	…………	…………	2 = 225 =					
…………	…………	…………	198 Pf. ß 144 Pf.					
…………	…………	…………	166 = 200 =					
…………	…………	…………	31 Pf. ß 244 Pf.					
…………	…………	…………	9 = 22 =					
…………	…………	…………	22 Pfd. ß 222 Pf.					

1. Zupełne nazwisko i mieszkanie wysełaiącego.	2. Mieysce przeznaczenia i odbieraiący.	3. Nr. z kolei listu fraktowego.	4. Pak i Kolli nazwisko i liczba.	5. Pak i Kolli znaki i numer.	6. Nazwisko towarów.
Piotr Wilhelm Hartig w Bremie.	Hameln, Jan Fryderyk Liebermann,	1.	1 beczka.	H. L. 1.	liście tabaczne.
			1 dito.	H. L. 2.	podob.
	za rozkazem złożyć tamże.	2.	5 beczek.	o. I. — V.	Tabaka fabrykowana.
Franciszek Hoppe w Bremie.	Karlshafen, Wilhelm Jerzy Kreidel.	3.	1 beczka	W. G. K. 1.	Cukier surowy.
			1 dto.	W. G. K. 2.	dito.
			1 dto.	W. G. K. 3.	dito.
			1 dto.	W. G. K. 4.	dito.
	Minden, Diedrich Meier.	4.	1 beczka	D. M. 1.	Cukier rafinowany.
			1 dto.	D. M. 2.	dito.
			1 dto.	D. M. 3.	dito.
Karol Stein. w Bremie.	Karlshafen, Friedr. Lasbusch.	5.	1 Oxet.	F. L. 1.	Wino francuzkie.
		6.	1 Paka w płótnie.	F. L. 1.	Towary iedwabne.
			1 dto.	F. L. 2.	dto.
		7.	1 Paka w rogoży.	L. K. 1.	Towary pół iedwabne.
			1 dto.	L. K. 2.	dto.
			1 dto.	L. K. 3.	dto.
			1 dto.	L. K. 4.	dto.
		8.	1 Ankier z zwierzchniém naczyniem.	L. I.	Arak.
Ferdinand Dreier w Bremie.	Vlotho, Henryk Kelle.	9.	nieupakowane.		Klepki na fasy.
	ten sam, tamże.	10.	podob.		Węgle kamienne.
		10.	22 Colli.		

Rzetelność tego manifestu poświadczono.
w Bremie d. 6. Maja 1824.

Urząd wystawiaiący.

(L. S.) N. N.

7. Miara podług deklaracyi.	8. Miara podług rewizyi.	9. Waga podług deklaracyi.		10. Waga podług rewizyi.		11. Płaci od stopy normalnéy.	12. Całkowita opłata celna monetą konwencyiną. Talar.	dgr.	fen.	13. UWAGA.
. . .	. . .	$1\frac{2}{9}$ fnt.ß								
. . .	. . .	$1\frac{1}{9}$ —	$2\frac{2}{3}$ fnt.ß	2 fnt.ß	122 fnt.	$\frac{1}{1}$.	—	—	—	
. . .	. . .	każdy po 400 fnt.	$6\frac{2}{3}$ —	6 —	200 —	$\frac{1}{1}$.	—	—	—	
. . .	. . .	150 fnt.								
. . .	. . .	165 —								
. . .	. . .	148 —								
. . .	. . .	147 —	600 fnt.	2 fnt.ß	— fnt.	$\frac{1}{1}$.	—	—	—	
. . .	. . .	275 fnt.								
. . .	. . .	276 —								
. . .	. . .	274 —	825 fnt.	2 —	225 —	$\frac{1}{1}$.	—	—	—	
1 oxet.	1 oxet.	1 fnt.ß 260 f.		1 fnt.ß	160 fnt.	1.	—	—	—	
		57 fnt.								
		63 —	120 fnt.	„ —	132 —	$\frac{1}{1}$.	—	—	—	
		160 fnt.								
		156 —								
		163 —								
		161 —	640 —	2 —	40 —	$\frac{1}{1}$.	—	—	—	
1 ankier.	1 ankier.	90 fnt.		„ —	90 —	$\frac{1}{1}$.	—	—	—	
500 sztuk ad 70″ długość 160 stop kub.	rzetelnie.	16 fnt.ß		16 fnt.	— fnt.	$\frac{1}{4}$.	—	—	—	
500 balii.	rzetelnie.	$166\frac{2}{3}$ —		166 —	200 —	$\frac{1}{24}$.	—	—	—	
				101 fnt.ß	69 fnt.					

Jan Henryk Meyer,

szyper.

1. Zupełne nazwisko i mieszkanie wysełaiącego.	2. Mieysce przeznaczenia i odbieraiący.	3. Nr. z kolei listu fraktowego.	4. Pak i Kolli: nazwisko i liczba.	5. Pak i Kolli: znaki i numer.	6. Nazwisko towarów.
	Transport	10.	22 Kolli.	......	....
Z naywyższego ładunku oclono w Dreye					....
Król. Hannowerska Komora celna w Dreye.					
i t. d.	N. N. Rendant.				
W Mindzie odładowano podług listu fraktowego Nr. 4. trzy Kolli					....
	pozostaią...	9.	19.	......	....
W Mindzie oclono i t. d.					
W Vlotho odładowano z nieupakowanych towarów podług listu fraktowego Nr. 10. ..		...	......	......	....
	pozostaią ...	8.	19.	......	....
W Rinteln oclono i t. d.					
W Hameln odładowano podług listu fraktowego Nr. 1. i 2. siedm Kolli		...	....	......	....
	pozostaie ...	6.	12.	......	....
W Hameln odclono i t. d.					
W Bodenwerder przyładowano:					
Filip Hanke w Bodenwerder	Karlshafen, Jerzy Meier.	11.	1 paka. 1 dito. 1 dito.	G.M. 1. G.M. 2. G.M. 3.	Angiel. towary stalowe dto. dto.
	Summa ...	7.	15 Kolli.		
W Holzminden oclono i t. d.					

7.	8.	9.	10.		11.	12.			13.
Miara podług		Waga podług.			Płaci od stopy nor-malnéy.	Całkowita opłata celna monetą kon-wencyiną.			UWAGI.
deklaracyi.	rewizyi.	deklaracyi.	rewizyi.			Tal.	dgr.	fen.	
. . . .	. . . .	. . . .	201 fnt.ß	69 fnt.					
. . . .	. . . .	. . . .	18 fnt.ß	169 fnt.	$\frac{1}{1}$.	3.	19	3	
			16 〃	— 〃	$\frac{1}{4}$.	—	19	8	
			166 〃	200 〃	$\frac{1}{24}$.	1	10	2	
			201 fnt.ß	69 fnt.		6	1	1	
. . . .	. . . .	. . . .	2 〃	225 〃					
. . . .	. . . .	. . . .	198 fnt.ß	144 fnt.					
. . . .	. . . .	. . . .	166 〃	200 〃					
. . . .	. . . .	. . . .	31 fnt.ß	244 fnt.					
. . . .	. . . .	. . . .	9 〃	22 〃					
. . . .	. . . .	. . . .	22 fnt.ß	222 fnt.					

(No. 847.) Separat-Konvention zwischen Preußen und Bremen, ad §. 15. der Weser-Akte. Vom 10. September 1823.

Nachdem bei dem, unter heutigem Datum erfolgten Abschluß der Weser-Schiffahrtsakte zu §. 15. derselben, zwischen den dazu Bevollmächtigten Seiner Majestät des Königs von Preußen einerseits, und der freien Hanseestadt Bremen andererseits, die besonderen Rechte zur Sprache gekommen, welche die Stadt Minden aus dem Vertrage besitzt, der zwischen besagter Stadt und der freien Hanseestadt Bremen am 26. August 1769. rechtsverbindlich abgeschlossen worden: und nachdem man sich gegenseitig darüber erklärt hat, wie es nicht die Absicht sei, durch die Stipulation des besagten Artikels 15. der Weserakte weder Königlich-Preußischer Seits die Stadt Minden an ihren durch den Vertrag von 1769. erworbenen Gerechtsamen verlieren zu lassen, noch Stadt-Bremischer Seits sich mit Nachtheil derselben zu bereichern; so ist zur genaueren Bekräftigung dessen, gleichzeitig mit der Weserakte, nachstehende Separatkonvention zwischen den vorgedachten Bevollmächtigten beider Staaten verabredet und geschlossen worden.

§. 1. Der Artikel 15. der Weserakte findet, hinsichtlich der darin für Bremen bestimmten Abgabe, vorläufig auch auf transitirende Schiffe und Waaren, welche der Stadt Minden und ihren Einwohnern gehören, eben so wie auf die der übrigen Königlich-Preußischen Unterthanen seine volle Anwendung.

§. 2. Würde aber die Stadt Minden nachzuweisen im Stande seyn, daß Mindensche Schiffe und Güter, durch den nach §. 15. der Weserakte bestimmten Bremer Zollsatz, während eines Zeitraums von wenigstens fünf Jahren im Ganzen höher besteuert gewesen, als sie es, nach den Bestimmungen des Vertrages vom 26. August 1769. gewesen seyn würden, so übernimmt die freie Hanseestadt Bremen für die Vergangenheit, jede darnach liquidable Entschädigung, von dem Augenblicke an, wo die Weserakte in Vollziehung getreten seyn wird, der Stadt Minden und deren Einwohnern zu leisten; in welchem Falle es der besagten freien Hanseestadt Bremen, sodann zugleich obliegen wird, für die Zukunft entweder eine verhältnißmäßige Herabsetzung ihres im §. 15. der Weserakte

(Nro. 847.) Oddzielna konwencya między Prusami i Bremą, do §. 15. aktu względem żeglugi na Wezerze. Z dnia 10. Września 1823.

Gdy przy nastąpioném w dniu dzisieyszym zawarciu aktu względem żeglugi na Wezerze, co do §. 15. pełnomocnicy N. Króla Pruskiego z iedney, a wolnego miasta hanzeatyckiego Bremy z drugiey strony, zwrócili uwagę na szczególne prawa, które miasto Minda posiada z mocy ugody zawartey między rzeczoném miastem a wolném hanzeatyckiém miastem Bremą pod d. 26. Sierpnia 1769., i z obu stron wzaiemnie oświadczono: iż nie iest zamiarem, ażeby przez umówienie rzeczonego artykułu 15. aktu Wezery bądź z strony Pruskiey miasto Minda stracić miało przez ową ugodę r. 1769. nabyte prawa, lub miasto Brema bogacić się z iego szkodą; zaczém dla tém większego utwierdzenia tego, razem z aktem Wezery, następuiąca oddzielna konwencya między rzeczonymi pełnomocnikami obu państw umówioną i zawartą została.

§. 1. Artykuł 15. aktu Wezery znayduie zupełne przystósowanie we względzie oznaczonego w nim podatku, tymczasowo także do przechodzących transito statków i towarów, należących do miasta Mindy i iego mieszkańców, równie iak we względzie statków i towarów innych Król. Pruskich poddanych.

§. 2. Gdyby zaś miasto Minda było w stanie udowodnić, iż Mindeńskie statki i towary, przez oznaczoną według §. 15. aktu Wezery Bremeńską stopę celną w ciągu przynaymniey lat pięciu w ogólności wyższy opłacały podatek, aniżeliby go opłacały stósownie do postanowień ugody z d. 26. Sierpnia 1769., naówczas miasto Brema wynagrodzi miastu Mindzie i iego mieszkańcom udowodnioną pretensyą od chwili przyiścia do skutku aktu Wezery; w którym to razie obowiązkiem oraz będzie hanzeatyckiego miasta Bremy na przyszłość albo zniżyć w tey proporcyi przepisaną w §. 15. aktu stopę celną dla statków i towarów Mindeń-

bestimmten Zollsatzes für Mindensche Schiffer und Güter, oder nach ihrer Wahl, die Wiedereinführung der im Jahre 1769. vereinbarten Abgaben-Tarife für selbige eintreten zu lassen.

§. 3. Die Liquidität eines solchen Entschädigungs-Anspruchs der Stadt Minden für sich oder ihre Einwohner soll, entstehenden Falls, vorab im Wege der Sühne, unter Vermittelung der für die Stadt Minden kompetenten Königlich-Preußischen Regierung festzustellen versucht werden.

§. 4. Gelänge der Sühneversuch nicht, so soll die Feststellung durch eine schiedsrichterliche Behörde erfolgen, über welche beide kontrahirende Theile binnen 6 Wochen, nach darauf gemachtem Antrage, sich zu einigen versprechen.

§. 5. In jedem Falle soll aber derjenige Entschädigungsanspruch zu Bremen als vollkommen liquide anerkannt werden, welchen etwa die Stadt Minden gegen den Königlich-Preußischen Fiskus, im gewöhnlichen Gange des Prozesses, vor der kompetenten Gerichtsbehörde rechtskräftig in dieser Angelegenheit erstritten hätte: vorausgesetzt jedoch, daß der Königlich-Preußische Fiskus, wenn jemals ein solcher Prozeß abseiten der Stadt Minden wider ihn angefangen werden möchte, die freie Hanseestadt Bremen davon benachrichtigt haben wird, um ihre Rechte interveniendo dabei wahrnehmen zu können.

§. 6. Endlich reservirt sich die freie Hanseestadt Bremen die Befugniß, nach Ablauf von wenigstens funfzehn Jahren, nachdem die Weserakte in Vollziehung getreten seyn wird, die Stadt Minden zu einer Erklärung aufzufordern:

ob sie es nach den bis dahin gesammelten Erfahrungen gerathen finde, sich den Bestimmungen des §. 15. der Weserakte, hinsichtlich des Bremer Zollsatzes definitiv anzuschließen, und demgemäß den Stipulationen des Vertrages von 1769., so weit sie das Bremer Abgabenwesen betreffen, zu entsagen bereit sei?

skich, lub też przywrócić umówione w roku 1769. opłaty taryfowe.

§. 3. Pretensya o wynagrodzenie miasta Mindy lub iego mieszkańców, ieżeliby się okazała, ma być nasamprzod w drodze poiednania, za pośrednictwem właściwéy dla miasta Mindy Król. Pruskiéy Regencyi ustanowioną.

§. 4. Jeżeliby się usiłowanie do poiednania stron nie udało, ustanowić ią ma Władza polubowna, o którą obie kontraktuiące strony w przeciągu 6 tygodni, po uczynionym o to wniosku, ugodzić się przyrzekaią.

§. 5. W każdym zaś przypadku uznaną będzie w Bremie za zupełnie udowodnioną wszelka pretensya, którąby miastu Minden przeciw Król. Pruskiemu Fiskusowi, w zwyczaynym toku processu, przed właściwą Władzą sądową prawodzielnie w tey mierze wyprawowała: rozumi się iednak, iż Król. Pruski Fiskus, skoroby miasto Minden proces taki przeciw niemu rozpoczęło, uwiadomi o tem hanzeatyckie miasto Bremę, aby toż praw swych interveniendo przypilnować mogło.

§. 6. Nakoniec zastrzega sobie hanzeatyckie miasto Brema prawo, wezwać miasto Mindę po upłynieniu naymniéy lat piętnastu od zaczęcia skutku aktu Wezery, aby się oświadczyło:

czyli w mia ę nabytych do owéy pory doświadczeń zechce przyłączyć się ostatecznie do postanowień §. 15. aktu Wezery pod względem Bremeńskiéy stopy celnéy, a tak zrzec się warunków ugody z r. 1769 o ile się tyczy podatków Bremeńskich?

und dafern die Stadt Minden sich dazu nicht verstehen möchte, alsdann für dieselbe, statt des Zollsatzes der Weserakte die Abgabensätze des Vertrages von 1769. ohne Weiteres wieder in Kraft treten zu lassen.

§. 7. Gegenwärtige Uebereinkunft soll zwischen Preußen und Bremen eben so gelten, als wenn sie der Weserakte wörtlich einverleibt worden wäre. Auch soll die Ratifikation derselben gleichzeitig mit derjenigen der Weserakte zwischen beiden Theilen ausgewechselt werden.

Urkundlich dessen ist diese Separatkonvention von den Bevollmächtigten beider Staaten eigenhändig unterschrieben und besiegelt worden.

So geschehen Minden, den 10. September 1823.

Der zum Abschluß der Weserakte bevollmächtigte Kommissarius Seiner Majestät des Königs von Preußen.	Der zum Abschluß der Weserakte bevollmächtigte Kommissarius des hohen Senats der freien Hanseestadt Bremen.
(L. S.) Dr. Carl Wilhelm Koppe.	(L. S.) Dr. Friedrich Wilhelm Heineken.

Diese Uebereinkunft hat die Allerhöchste Genehmigung mittelst der zu Minden am 14. d. M. ausgewechselten Ratifikationsurkunde der Weser-Schiffahrts-Akte erhalten.

Berlin den 28. Januar 1824.

Königlich-Preußisches Ministerium der auswärtigen Angelegenheiten.

von Bernstorff.

a gdyby miasto Minda niechciało tego uczynić, przywrócić dla niego bez dalszego pytania podatki podług ugody z. r. 1769. zamiast stopy celnéy aktu Wezery.

§. 7. Ninieyszy układ ma być tak ważny dla Pruss i Bremy, iak gdyby dosłownie był zamieszczony w akcie Wezery, także ratyfikacye razem z ratyfikacyami tamtego maią być wymienione.

Na dowód tego ta oddzielna konwencya przez obustronnych pełnomocników własnoręcznie podpisaną i pieczęcią opatrzoną została.

Dań w Mindzie d. 10. Września 1823.

Upełnomocniony do zawarcia aktu Wezery od N. Króla Pruskiego Kommissarz.	Upełnomocniony do zawarcia aktu Wezery od wysokiego Senatu wolnego miasta hanzeatyckiego Bremy Kommissarz.
(L. S.) Dr. Kar. Wilh. Koppe.	(L. S.) Dr. Fryd. Wilh. Heineken.

Układ ten otrzymał Naywyższe zatwierdzenie przez wymienione d. 14. m. b. w Mindzie ratyfikacye aktu względem żeglugi na Wezerze.

Berlin dnia 28. Stycznia 1824.

J. K. M. Ministerstwo spraw zewnętrznych.

Bernstorff.

(No. 848.) Bekanntmachung über die mit der Großherzoglich-Mecklenburg-Strelitzschen Regierung nachträglich getroffene Uebereinkunft bezüglich auf die Staatsangehörigkeit bei gegenseitiger Ueberweisung der Vagabunden ꝛc. Vom 26. Januar 1824.

Zwischen der Königlich-Preußischen und der Großherzoglich-Mecklenburg-Strelitzschen Regierung ist als Zusatz zu dem Art. 6. der unterm 7. Mai 1819. abgeschlossenen Konvention wegen gegenseitiger Uebernahme der Vagabunden und Ausgewiesenen nachstehende Uebereinkunft getroffen:

Nachdem, der zwischen der Königlich-Preußischen und Großherzoglich-Mecklenburg-Strelitzschen Regierung de dato Berlin den 7. Mai 1819. abgeschlossenen Uebereinkunft wegen gegenseitiger Uebernahme der Vagabunden und Ausgewiesenen ungeachtet, in Beziehung auf die Staatsangehörigkeit der Gesellen und Dienstboten die Feststellung eines allgemeinen normirenden Grundsatzes, zur Hebung aller etwanigen Zweifel in vorkommenden Fällen, von beiden Seiten als nothwendig anerkannt worden ist, so ist in dieser Hinsicht von beiden genannten Regierungen nachstehende nachträgliche Uebereinkunft verabredet und abgeschlossen worden.

§. 1. Dem Art. 6. der obgedachten Konvention vom 7. Mai 1819. wegen gegenseitiger Uebernahme der Vagabunden und Ausgewiesenen, folgenden Inhalts:

„Bei der Bestimmung, welcher Staat einen Vagabunden zu übernehmen habe, soll es nicht sowohl auf den Geburtsort dieses letzteren, sondern wesentlich und vorzugsweise darauf ankommen, wo derselbe sein erweislich letztes Domizil gehabt habe,“ wird als nähere Bestimmung, in Beziehung auf die Staatsangehörigkeit der Gesellen und Dienstboten, ausdrücklich hinzugefügt:

„Auch soll bei Gesellen und Dienstboten der ununterbrochene Aufenthalt von Zehn Jahren und länger, an einem und demselben Orte, hinsichtlich der Anwendung dieser Konvention, einem Domizil völlig gleich geachtet werden.“

(Nro. 848.) Obwieszczenie zawartéy, z rządem W. Xięstwa Meklenburg-Strelitz dodatkowéy umowy względem należenia włoczęgów do tego lub owego kraiu przy wydawaniu onychże. Z d. 26. Stycznia 1824.

Między Król. Pruskim a W. Xiążęco-Meklenbursko-Strelickim rządem stanęła następuiąca konwencya iako dodatek do artyk. 6. zawartéy pod d. 7. Maia 1819. umowy względem wzaiemnego odbierania włóczęgów i wygnańców:

Gdy, mimo zawartéy między Król. Pruskim a W. X. Meklenbursko Strelickim Rządem de dato Berlin d. 7. Maia 1819. konwencyi względem wzaiemnego odbierania włóczęgów i wygnańców, pod tym względem, do którego kraiu należeć maią rzemieślniczkowie i służący, ustanowienie normalnéy zasady, dla usunienia wszelkiéy wątpliwości w zdarzonych przypadkach, obustronnie za potrzebne uznaném zostało, zaczém w téy mierze od obu Rządów następuiąca dodatkowa konwencya umówioną i zawartą została.

§. 1. Do artykułu 6. rzeczonéy konwencyi z d. 7. Maia 1819. względem wzaiemnego odbierania włóczęgów i wygnańców, następnéy treści:

„Który kray przyiąć ma włóczęgę, nietylko mieysce urodzenia iego, lecz istotnie i pryncypalnie ta stanowić będzie okoliczność: gdzie włóczęga niezawodnie na ostatku zamieszkał.“

przydaie się wyraźnie iako bliższe oznaczenie, do którego kraiu należą rzemieślniczkowie i służący:

„Także co do rzemieślników i służących, nieprzerwany przez lat dziesięć pobyt i dłużéy, na iedném i tém samém mieyscu, ma być, we względzie przystósowania téy konwencyi, za zupełnie równy zamieszkaniu uważanym.“

§. 2. Diese nachträgliche nähere Bestimmung soll von nun an dergestalt als rechtsgültige Norm in vorkommenden Fällen betrachtet werden, als wenn dieselbe in der mehrgedachten Konvention sebst mit ausdrücklichen Worten enthalten wäre.

So geschehen Berlin, den 26. Januar 1824.

(L. S.)

Königl. Preuß. Ministerium der auswärtigen Angelegenheiten.

von Bernstorff.

Vorstehende Uebereinkunft wird zur allgemeinen Befolgung hierdurch öffentlich bekannt gemacht.

Berlin den 26. Januar 1824.

Ministerium der auswärtigen Angelegenheiten.

von Bernstorff.

§. 2. To dodatkowe bliższe postanowienie ma być odtąd za prawoważną normę w zachodzących przypadkach uważane tak iak gdyby w przerzeczonéy konwencyi dosłownie zamieszczone było.

Dan w Berlinie d. 26. Stycznia 1824.

(L. S.)

Królewsko-Pruskie Ministerstwo spraw zagranicznych

Bernstorff.

Powżysza konwencya podaie się do wiadomości powszechnéy celem stosowania się do niéy.

Berlin d. 26. Stycznia 1824.

Ministerstwo spraw zagranicznych.

Bernstorff.